

Sorun YarATICILAR ve Sorun ÇÖZÜCÜLER

Orta Eğitim'de 32 gün devam eden ve 22 Kasım günü askıya alınan grev nedeni ile bir dizi açıklamalar yapıldı CTP-DP hükümeti tarafından... Aslında buna CTP hükümetinin sorunu desek daha doğru olur. Ne de olsa Maliye Bakanı ile Eğitim Bakanı ve de Başbakan hep CTP'den...
Yazı Sayfa 2'de

Kıbrıs'ta

Haftalık Siyasi Gazete

SOSYALİST GERÇEK

25 Kasım Cuma 2005, Yıl 9, Sayı:179 Fiyatı:750,000 TL. -75 Ykr. (KDV dahil) İngiltere: 50 p.

**ORTAK
VATAN
ORTAK
MÜCADELE!**

İŞÇİLER, Emekçiler,

Partiniz

3 Yaşında!

Üç yıl önce, 22 Kasım 2002 tarihinde kuruluşunu ilan eden Kıbrıs Sosyalist Partisi, bu kısa sürede Kıbrıs işçi sınıfı hareketine önemli katkılarda bulundu.

KSP, 1970'lerden itibaren oluşan ve gelişen bir hareketin sonucu olarak ortaya çıktı.

Bu hareketin temelleri 1920'lerde atılmıştı, KSP ve onun dayandığı hareket Kıbrıs Komünist Partisi(KKK)'nin Marksist-Leninist siyasetinin takipçisidir!

KSP, o günden bugüne oluşturulan Marksist-Leninist siyasetin temsilcisidir!

KKK'nın Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Siyaseti, o günden bugüne gelişen ve değişen koşullar yeniden tahlil edilerek ve geliştirilerek KSP'nin Anti-Emperyalist Siyasetini oluşturulmasını sağlamıştır!

KKK bugün 80. Yılına girerken, onun tarihsel mirasına, onun Anti-Emperyalist siyasetine sahip çıkan Kıbrıs Sosyalist Partisi de siyasetinden emin adımlarla yoluna devam etmektedir!

Yaşasın Kıbrıs Komünist Partisi ve onun takipçisi Kıbrıs Sosyalist Partisi!

Yaşasın KKK'ya ve KSP'ye ışık tutan Marksizm-Leninizm'in devrimci teorisi ve Stalin'in komünist inşası!

**KSP Gençlik Birimi
Yayın Organı
"Sosyalist Gençlik"
Eki Gazetenizin
Ortasındadır.**

Londra Mektubu Elif KARA	Sayfa 2'de
Neler Oluyor Neler	Sayfa 3'te
İşçiden Mektup	Sayfa 5'de
Parka Ziya ÇELİK	Sayfa 7'de
Görüş Ali YALÇINAY	Sayfa 9'da
Kavgamız Yusuf ALKİM	Sayfa 11'de

OKU-OKUT-ELEŞTİR-ABONE OL Bu Gazete Siz Emekçilerin...

Haftanın Laf Ebeliği...

YeniDÜZEN
22 Kasım 2005

Ve grev askıya alındı!...

Başbakan Ferdi Sabit Soyer, Eğitim ve Kültür Bakanı Canan Öztoprak ile Kıbrıs Türk Orta Eğitim Öğretmenler Sendikası (KTOEÖS) yetkileri dün akşam saat 22.15'te "grevin askıya alındığını" açıkladı, 'grev' açıklanan okullarda "öğrenci ve öğretmen" bu sabahtan itibaren "ders başı" yapmaya çağırıldı.

KSG'nin Yorumu: 32 gün süren bir grev, grev sırasında taleplerinin yerine getirilmesi konusunda ısrarlı bir Sendika, bu taleplere karşı vurdu duymaz bir "hükümet" ve 32 günün sonunda yapılan bir toplantı ile sonuçlanan süreç!

Sendika Yönetimi grevi "askıya" alıyor ve bir gün sonrasında toplanan Temsilciler Konseyi bunu onaylıyor! Ve çıkan sonuç, "Başbakan'dan yazılı taahhüt aldık! Ocak ayına kadar taleplerimiz yerine getirilecek, getirilmezse grev devam edecek!"

Şimdi Sendika Yönetimi'ne şu soruyu sorma hakkımız vardır sanırsınız; Daha öncede çeşitli makamlar size söz vermemiş miydi?! Hem de imzalı protokoller yapılmamış mıydı?! Peki şimdi ne değişti?! 22 Kasım günü hükümetle görüşmeye oturmadan önce Sendika neden, hükümete grevi yasaklama olanağı tanıyacağı bilinmesine rağmen, "Grevi 7 okula tam gün olarak çıkarma" kararı aldı?!

Sendika bu süreçte haklı talepleri olmasına rağmen, kullandığı yanlış söylemlerle diğer emekçileri karşısına almıştır. Ve sendikanın son olarak yukarıda değindiğimiz hatalı adımı, bile bile lades olmaktan başka bir şey değildir!

Yaşanan süreç sonucunda yönetenler hedeflerine ulaştılar; sendikal mücadele zayıflatıldı ve en örgütlü sendikalardan birisi olan KTOEÖS'ün toplum nezdindeki saygınlığı burjuva medyanın da yardımıyla sorgulanır duruma getirildi.

Şimdi sormak lazım: Gerek eğitim gerekse diğer alanlardaki emekçilerin daha iyi yaşam mücadelesi ne olacak?

Sorun YarATICILAR ve Sorun ÇÖZÜCÜLER

Orta Eğitim'de 32 gün devam eden ve 22 Kasım günü askıya alınan grev nedeni ile bir dizi açıklama yapıldı. CTP-DP hükümeti tarafından... Aslında buna CTP hükümetinin sorunu desek daha doğru olur. Ne de olsa Maliye Bakanı ile Eğitim Bakanı ve de Başbakan hep CTP'den...

"Kıbrıs sorununu çözeceğim" iddiası ile Kıbrıs sorunu konusunda sürekli olarak TC ve diğer emperyalist güçlerle çıkmazlar yaratıyor ve Kıbrıs sorununun burjuva çerçevede bile çözümlenmemesi devam ediyor, KTOEÖS grevi sırasında da aynısını yapıyordu.

Grevin sonlandırılması gerektiğini buna bir çözüm bulunması gerektiğini vurgulayan CTP hükümeti yaptığı icraatlarla, attığı adımlarla ve öneriler ile bu sorunu derinleştirmeyi bir meslek haline getirmiştir. O kadar ki CTP etkin olduğu sendikaları harekete geçirerek KTOEÖS'ü yalnızlaştırma gayreti içine girmişti. Milli Eğitim ve Kültür Bakanı Canan Öztoprak'ın yaptığı açıklama bunun açık kanıtıydı. Canan Öztoprak Bu Memleket Bizim Platformu'nun KTOEÖS grevini doğrudan etkileyecek ve hükümeti ise rahatlatacak kararlar alma yönünde toplanacağına işaret etmişti.

Ne demiştik?

CTP sorun çözen bir parti olarak bir görünüm veriyor. Ancak gerçekte sorun yaratıcı bir parti olduğunu bu eğitim grevinde de gösterdi. CTP'nin bu konudaki siyaseti diğer konulardaki siyasetlerinin aynasıdır da; sorun çözümleri gibi görünmek.

Londra Mektubu

Elif Kara

Ve nihayet Serhat'ı da çileden çıkardılar!

Ferdi Sabit Soyer'in "KKTC Kıbrıs'ın birleştirilmesi için kurulmuştur" sözleriyle Serhat İncirli ayağa kalkmış durumda.

18 Kasım tarihli Afrika gazetesindeki yazısında "Bir CTP'li, KKTC'nin Kıbrıs'ın birleştirilmesi için kurulduğunu söylerse, ya yalancısıdır ya da çıkarıcıdır!" sözleriyle Soyer'e cevap vermektedir. Aynı yazısında Serhat "CTP, Kıbrıs'ın birleştirilmesi, Rum - Türk - Ermeni - Maronit - Latin tüm Kıbrıslıların ortak vatanı olduğunun kutsanması için mi kavga verecek?"

Yoksa, ayrılıp Türkiye'nin yaması ve yalakası olmak için mi?

Bunun belirlenme adresi, olağanüstü genel kuruldur" sözleriyle CTP'yi olağanüstü kurultaya gitmeye de çağırıyor.

Hiç kimse, CTP'nin tavanının bu duruma gelmesinin gökten zembille, seçimler sonrasında inmiş gibi bir hava yaratmak istemesin. Ne de CTP'nin bu duruma gelmesi Talat, Soyer vb üst düzey yöneticilerinin bir gecede karar verdikleri ve elde ettikleri bir durum değildir. Bunu Serhat İncirli gibi bir gazetecinin de bildiği gibi ancak halka bu burjuva politikaların hala "üst düzey yönetim değişirse her şey istediğimiz gibi olacak" yutturmacasını geçirmenin bir

aleti olarak böyle efelenmeler gündeme getirilmektedir.

Hem kuzeyin hem de güneyin en büyük sol partileri AKEL ve CTP'nin yıllardır Kıbrıs sorununun BM şemsiyesi altında çözme stratejisiyle hareket ettikleri bilinen bir gerçek.

Bu strateji emperyalizmden kopmayı öngörmediği ölçüde emperyalizme bağımlılığı öngörmektedir. Bu da günün şartlarına uygun olarak CTP için Türkiye'ye bağımlılığı getirmektedir. Serhat ne önermektedir? O da Kıbrıs Cumhuriyetini önermektedir.

Serhat her fırsatını bulduğunda kendisini Marksist ilan etmekten zevk alır. Hatta Marksizm'den vazgeçenlerin bile hala Marksist geleneğe göre hareket edebilmeleri gerektiğini vurgular. 17 Kasım tarihli Afrika gazetesi köşe yazısında tam da bu dediklerimizi anlatır.

Peki ama Marksizm'in teori ve programına bağlı kalmayan, stratejisini bu teori ve programın hayata geçirilmesi yolunda belirlemeyen bir parti nasıl olur da Marksist bir parti olur? Marksizm'in teorisi kapitalist sistemin er ya da geç yıkılacağını sosyalizmin yıkılan kapitalizmin yerini alacağını kaçınılmaz olduğunu söylüyor. Kapitalizme-emperyalizme karşı bir mücadele temelini programına almayan stratejiler peşinde koşan parti ve üyeleri nasıl olacak da işçi ve emekçilerin halklarını savunacaktır? Bunun mümkünü yoktur. Ve Serhat gibileri de bu burjuva stratejinin yanlışlığının gözler önüne serilmesinin önünü örtme yarışına girmek zorundadırlar; Halkın güvenini yitirmeye başlayan Talat ve Soyer gibi kişileri hedef göstererek burjuva sistemlerinin

iş görebilecek, hala halka bir şeyler verebilecek durumda olduğunu gösterme yarışında yerini almaktadırlar.

Serhat gerçekten bu konuda samimi olsaydı KSG'nin arşivlerini karıştırdı. CTP'nin 18'nci Olağan Kurultayında (21 Ekim 2001) 'Varoluş Yolumuz' adını verdikleri kararı geçirmeden önce KSG'de yayınlanan "Varoluş Yolumuz" CTP'nin Yokoluş Yoludur (www.kibristasosyalistgercek.net/sayi66/yokolus.htm) yazısını ortaya çıkarır ve "bu politikalarla gelinecek durum uyuşmaktadır" diyerek KSG'ye hak verirdi. Bir Marksist gibi davranıp özeleştiri verirdi.

KSG bu yazıda CTP'nin bu 'Varoluş Yolumuz' karar tasarısını inceleyerek sonuç olarak "CTP Varoluş Yolumuz belgesini siyaseti olarak belirlerse tamamıyla sosyal demokratlaşacaktır. Marksizm ile olan tüm bağıni yitirecektir. Bu da Kıbrıs sol hareketi için büyük bir kayıp olacaktır.

Kongre buna müsaade etmemelidir.

BMB Platformu iktidarı için, Birleşik Cephe iktidarı için çalışmayı CTP siyasetinin merkezine yerleştirmelidir.

Kongrenin CTP'nin Marksist geçmişini tümünden inkar etmeyeceğini, Varoluş Yolumuz belgesini kabul ederek CTP'nin yok oluşunu karar altına almayacağını ümit eder, bu ümide bağlı olarak CTP Kongresine başarılar dileriz" demişti.

Aksi Serhat'ın CTP'nin geldiği politikalarının iflası durumunu hasır altı etme çabaları olarak değerlendirilecektir ve Serhat da CTP'nin uğradığı akıbetin değişik türüne uğrayacaktır.

Neler Oluyor Neler...**KKTC İŞADAMLAR DERNEĞİ**

İŞAD 21 Kasım'da basın bildirisi çıkartıp çözüm talep etti. 1960'dan kalma haklarımızı koruyan, Türkiye'nin de çıkarlarını koruyan, 'Urumların' da isteklerini karşılayan bir anlaşma!

Hadi bakalım, 7 canavarın el attığı Kıbrıs sorununu çözmek için bu canavarlardan biri olarak devrede duran bizim işadamlarımız 7 canavara uzlaşacaklarmış -ama kendi talepleri pek uzlaşma taraftarı görünmüyor. 'Urum' canavarları 'Türk' canavarından aptaldı? Hem tüm hakları isteycen, hem de 'Urum' elindeki imkanları bırakıp seninle anlaşacak!

CTP'liler bir, bunlar iki, diğer takım (YKP, Afrika, BDH, BKP, TKP) üç! Bunlar Karadeniz'de fırtınaya tutulmuş Laz balıkçı, Allah'ı kandırıyorlar!

Emperyalizmin zincirini kırmadan çözüm yok! O zincir kırılınca da sizin burjuvalar olarak varlığınız sorun haline geliyor. Sizler de burjuvalar olarak var olmakta ısrar ettikçe, Kıbrıs sorunu sizin Laz balıkçısı tipi kandırmalarınızla hallolmaz! Size rağmen ve bizim tarafımızdan (işçiler) halledilir bu iş! Ancak ve ancak ve de birgün mutlaka!

APTAL URUMLARI!

Aptal Urumlardan biri olarak AKEL MK Genel Sekreteri Hristofyas yoldaş da ırkının Lazlarla olan yakın bağı -tıpkı bizim Kıbrıslı Türk Laz balıkçısı tiplerimiz gibi- ispatlayıverdi. O da Allah kandırıyor! Allah kandıran konuşmalarına 15 Kasım'da bir tane daha ilave etti!

Kıbrıslı Türkleri koruyor, Kıbrıslı Rumları koruyor, Annan zemininden kopmuyor, Hakeme ihtiyaç duymuyor, zaman kısıtlaması istemiyor, ama sonsuza değin gevezelik de istemiyor, uluslararası anlaşmalara çok saygılı, Türklerle

Yunanlıları ve İngilizleri de koruyor. Annan zemini olmaz diye laf eden Urum'a da kızıyor. Oho, daha ne isteriz yahu!

Anlaşmayı yaptırır Hristofyas. İnandım.

Allah'ı kandırdı Hristofyas!

Kıbrıs'ta emperyalizmin zincirini kırmak mı? Hristofyas işsiz kalır o zaman! Şimdiki halde sonsuza kadar iş var ona -ve de Kıbrıslı Türk gardaşlarına. Bu tür zırvaları yazmak ve yaymak işi! Onların işlerine son vermek işi de bize ait bir iş! Görelim bakalım kim daha iyi yapacak işini!

AKEL'İN 20 KONGRESİ

Kutlu olsun!

Pazar sosyalistleri iyi pazarlasın kongrelerini!

SSCB'nin yıkımında yer almak insanlık düşmanı suçtur!

Komünizmin yenilgisi için çalışmak insanlık düşmanı suçtur!

Doğrudan veya dolaylı bu işi yapanlar bu suçu işlemiştir!

Bu suçu işleyenlerin günah çıkartmak için yapmaları gereken şeylerin ne haddi vardır ne hesabı! Bir an önce günah çıkarmaya başlamaları ve komünizmin zaferi için iş başı yapmaları gerekir.

AKEL ne yaptığını sanıyor?

EĞİTİM HAKKIMIZ**SÖKE SÖKE ALIRIZ!**

Cenk aldı başını gidiyor. Gençlik Merkezi aldı başını gidiyor. CTP kaynaklı öğrenci hareketi ve de veli hareketi aldı başını gidiyor. Eğitim hakkını korumakta ısrarlılar. Öğretmen grevi bu hakkı ayaklar altına alıyormuş!

Hadi bakalım şimdi ve de sıkıysa Doktorlar ve Hemşireler greve çıksın da görelim! İnsanların eğitim hakkı bir yana bir de yaşam hakkı var, herşeyden de yüce. Kapat hastaneyi, acile baksan bile

insanların ölme ihtimali var! Doktorlar ve hemşireler, ve de ve tabii ki hasta bakımında dolaylı olarak yer alan kapıcı vb işçiler de greve gidemez!

Sadece o mu?

Eğitim hakkımız anayasada var da yemek yemek hakkımız anayasada yok mu? Yemek yemek bir hak değil mi -aman siz de, parası olmadığı için yemek yiyemeyenleri sorun etmeyin şimdi!

Evet yemek yemek hakkımız. Fırın işçileri greve giderse ekmeği yiyemeyiz. Ne demek şimdi bu! Ekmeği bulamazsan pasta ye! Olmaz ki, Fransa'da devrim oldu böyle laflar edildi diye. Ekmeği hakkımız. Fırın işçisine grev yasak kardeşim. Bu kadar! Değil mi Cenk!

Daha uzatalım mı? Çöplerden zehirleniriz, çöplerden zehirlenmemek hakkımız, yaşam hakkımız, çöpçülere grev yasak. Yangın çıkarsa yanar ölürüz, tüm şehir çakabilir. İtfaiyecilere grev yasak! Katiller bizi keser. Polise grev yasak! Yemekler dışarıdan geliyor, Liman işçisine grev yasak. Yemekleri kim taşıyacak. Şoförlere, hamallara grev yasak. Ha pardon, öğrencileri okula kim taşıyacak? Eğitim hakkını nasıl olur da elinden alırlar çocuklarımızın. Şoförlere tabii ki grev yasak!

Cenk, Yeni Düzen, CTP, CTP-DP hükümeti aldı başını gidiyor!

Nereye böyle Cenk? Nasyonal Sosyalizme mi gidiyorsunuz acaba?

ANAYASA DEĞİŞİKLİĞİ

Afrika yazarları köpürdü. Papadopoulos denilen Cumhurbaşkanı bak sen hele! Çaktırmadan 1960'daki haklarımızı alacak. 1963 de Makarios başlattı. Papadopoulos bitirecek! Olmaz, vallahi billahi olmaz!

1960 hakkımız

Söke söke alırız!

İŞAD'dan tut ta, Afrika, YKP, BDH, BKP, TKP, ve CTP-YeniDüzen'e kadar bir cephe oluşuyor. Biz kuramadık emperyalizme karşı birleşik cepheyi ama, bunlar kurdu bile 1960 için birleşik cepheyi. Kıbrıslı Türklerin kazanılmış haklarına (kazanana değil kazandırana bak derler bizde ama bunlarda öyle bir kavram yok) el uzatmak yasak! Arkalarını sağlam yere dayamışlar ne de olsa! Koskoca TC var arkalarında!

İZCAN BÜYÜK ADAM VALLAHİ!

Papadopoulos'la görüştü vallahi! Gerçi Talat çok daha büyük adam. Rice'la görüştü!

İzcan takımı CTP'nin yedek akçesidir! Emperyalizm şartlarında anlaşma ihtimali en aptal vatandaşlarımız açısından bile boş işle iştigal haline geldikçe, bu boş işle iştigal etmiş ve de tüm vatandaşları bu boş işle iştigal ettirmişler takımı -İzzet ve Partisi BKP de bunlardandır- boş işin dolusunu görmek ve de göstermek için daha da sıkı didiniyorlar!

İzcan'ın Papadopoulos'u görmesi bundan ibarettir -Papadopoulos'un da ihtiyacı var aynı dolaplara!

Doğru muyuz yanlış mıyız Fatma Azgın! Sen söyle be gardaş!

Bu Kıbrıslılar da ne miğdesi geniş ulusmuşlar be gardaşım (Türk'ü de Rum'u da). Bunca yıl bunca yalan hala daha akıllanacak ve de bunlara oy vermeyi reddedecekler. Bak Amerikalılara! Hiç öyle yapıyorlar mı? Hele İngilizler. Bir yalan ettin bittin!

Bu arada 5 Yılın biri bitti.

Geriye kaldı 4!

Acele edin gardaşlar.

Hadi be Evren!

Gölge etme başka ihsan istemem!

Bu da başka bir önder!

ÖZKER ÖZGÜR VEFAT ETTİ

Bir süredir yakalandığı kanser hastalığıyla mücadele eden Özker Özgür, hastalığına yenik düşerek 22 Kasım 2005 tarihinde öğleden sonra hayatını kaybetti.

Özker Özgür, 20 sene CTP Genel Başkanlığı görevi yaptı. 1993-1995 yılları arasında CTP-DP koalisyon hükümetinde Devlet Bakanlığı Başbakan Yardımcılığı görevinde bulundu. Özgür ayrıca, 1993 erken genel seçimlerinde CTP Millet Vekili seçilmişti.

CTP'den ayrıldıktan sonra siyasi yaşamına BKP'de Dış İlişkiler Sekreteri olarak devam eden Özgür, bu görevini sürdürürken, hastalığına yenik düşerek hayatını kaybetti.

Dünyada her sene aklıktan, basit

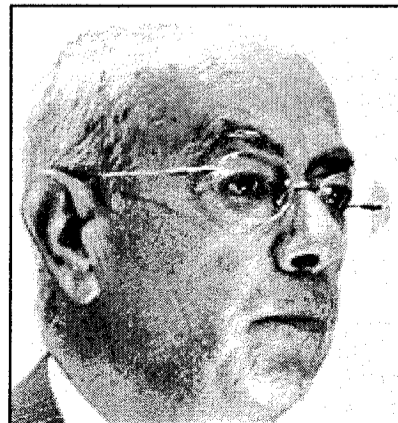
hastalıklardan, susuzluktan ve savaşlardan 40 milyon insan hayatını kaybetmektedir. Özker Özgür'ün hayatını kaybetme sebebi olan kanser hastalığının da "çaresiz, amansız" bir hastalık olduğuna inanmıyoruz. Emperyalizmin insan canına zerre kadar değer vermemesi yüzünden, çok daha basit hastalıklardan bile insanlar hayatlarını kaybetmektedir. İnsan canıyla oyun oynayan

emperyalizme karşı mücadelenin zaferiyle, hastalıklardan ölümlerin de, bilim- teknolojinin gelişmesi yardımıyla azami düzeyde azaltılacağına inanıyoruz.

Kıbrıs'ta Sosyalist Gerçek gazetesi olarak başta Özker Özgür'ün ailesine, sonra BKP'ye ve onun tüm yakınlarına ve sevenlerine baş sağlığı diliyoruz.

Başsağlığı

**Kıbrıs Barış Güçlerinin Hocası,
Özker Özgür'ü kaybetmenin
derin üzüntüsü içerisindeyiz.**

**Tüm
Barış ve
demokrasi
güçlerinin
başı sağ
olsun.**

ÇAĞ- SEN

J.V. STALİN: PARTİ KRİZİ VE GÖREVLERİMİZ

Sayı 178'den devam...

Birbirinden kopuk yerel örgütler nasıl birbirleriyle bağlanacaklar, sağlam, yekpare bir yaşantı sürdüren bir partiye nasıl toplanacaklar?

Arasına tertiplenen genel parti konferanslarının bu görevi yerine getireceğine, örgütleri birleştireceğine, ya da yurtdışında çıkan gazetelerin -"Proletari", "Golos" ve "Sosyal-Demokrat"- en sonunda partiyi toparlayacağına, birleştireceğine inanılabilir.

Örgütlerin karşılıklı bağı açısından her ikisinin de önemi şüphesiz az değildir. En azından bugüne kadar konferanslar ve yurtdışı organları, birbirinden kopuk örgütlerin birleştirilmesi için tek araçtı. Fakat birincisi, konferanslar, üstelik de çok seyrek tertiplenen konferanslar, örgütleri yalnız belitli bir zaman için, bundan dolayı da aslında gereken sağlamlıkta olmayan bir biçimde birbiriyle bağlayabilir; konferanslar arasındaki zaman dilimi içinde genelde bağlar kopuyor ve fiili amatörlik eskisi gibi devam ediyor.

İkincisi, yurtdışı organlarına gelince, bunların Rusya'ya çok kısıtlı miktarda ulaştığından söz bile etmiyoruz -bunlar, doğal olarak, Rusya'daki parti yaşamının gerisinde kalıyorlar, işçileri harekete geçiren sorunları zamanında farkedecek ve bu sorunlara değinecek durumda değiller; ve bundan dolayı yerel örgütlerimizi sağlam bağlarla bir bütün içinde toparlayamazlar. Olgular, Partinin Londra Kongresinden beri iki konferans tertip edebildiğini ve yurtdışı organlarının düzinelerce sayısını çıkarabildiğini söylüyor, fakat buna rağmen örgütlerimizin gerçek bir partide birleştirilmesi, krizin aşılması eseri yerinden bile kımıldamadı.

Dolayısıyla, konferanslar ve yurtdışı organları parti bağları için çok önemli olduğu halde, krizin aşılması ve bölge örgütlerinin sağlam şekilde birleştirilmesi açısından yetersizdir.

Burada radikal bir tedbire ihtiyaç olduğu açıktır.

Böyle bir tedbir ancak tüm Rusya'yı kapsayacak olan, parti çalışmasının merkezinde duran ve Rusya'da çıkacak bir gazete olabilir.

Rusya'ya dağıtılmış örgütleri birleştirmek yalnız ortak bir parti çalışması ile mümkündür. Fakat yerel örgütlerin deneyimlerinin ortak bir merkezde toplanması ve genelleştirilen parti deneyimlerinin bu merkezden bütün yerel örgütler üzerinden yayınlanması olmaksızın, ortak çakışma olanaksızdır. Bir tüm-Rusya gazetesi, işte böyle bir merkez olabilir, parti çalışmasını yöneten, birleştiren ve yönlendiren

bir merkez olabilir. Fakat çalışmayı gerçekten yönetebilmesi için, bütün ülkeden sistemli olarak soruların, açıklamaların, mektupların, yazışmaların, şikayetlerin, protestoların, çalışma planlarının, kitleyi harekete geçiren meselelerin gelmesi; gazete ile tüm ülke arasında en sıkı ilişkisinin, en sağlam bağların olması gerekmektedir; böylece yeterli miktarda materyale sahip olan gazete, gerekli olan sorunları zamanında farkedebilir, bu sorunları işleyebilir, bunları aydınlatabilir ve materyal içinden gerekli olan talimatları ve şiarları damıtabilir ve bunları tüm partiye, onun örgütlerine maledebilir...

Bu önkoşullar olmadan parti çalışmasına öderlik edilemez, ve çalışmaya önderlik edilmeksizin örgütlerin yekpare bir bürün içinde sıkı bağlantısı olamaz!

Bu nedenle biz, tüm-Rusya (yurtdışı değil) gazetesinin, hem de yönlendirici (popüler değil) bir gazetenin zorunluluğunu vurguluyoruz.

Böyle bir gazetenin örgütlenmesini ve önderliğini üstlenebilecek tek kuruluşun, Parti Merkez Komitesi olduğunu belirtmeye gerek yoktur. Parti çalışmasını yönetme görevi zaten Merkez Komitesinin yükümlülüğüdür. Fakat bu görev şimdiki durumda kötü şekilde yerine getiriliyor, ve bunun sonucu, bölge örgütlerinin birbirlerinden kopuk oluşlarıdır. Buna karşılık, Merkez Komitesinin elinde, iyi organize edilmiş bir tüm-Rusya gazetesi, partinin gerçek birliği ve parti çalışmasının yönetimi için etkin bir araç olabilir. Dahası var; bir Merkez Komitesinin ancak bu yolla, sanal (fiktif) bir merkezden, partiyi gerçekten birleştiren ve çalışmalara gerçekten hakim olan, tüm partinin gerçek bir merkezi haline gelebileceğini iddia ediyoruz. Bu yüzden tüm-Rusya gazetesinin örgütlenmesi ve yönetimi, Merkez Komitesinin doğrudan görevidir.

O halde, Partiyi Merkez Komitesi etrafında birleştirecek ve toplayacak organ olarak bir tüm-Rusya gazetesi -görev budur.

Söylenenleri özetleyelim. Devrimin krizi sonucunda, parti içinde de bir kriz baş gösterdi - örgütler kitle ile sıkı bağlarını yitirdiler, parti tek tek örgütlere bölündü.

Örgütlerimizi geniş kitlelerle birleştirmek gerekiyor -bu yerel bir görevdir.

Söz konusu örgütleri kendi aralarında, Parti Merkez Komitesi etrafında birleştirmek gerekiyor -bu merkezi bir görevdir.

Yerel görevin çözümü, genel siyasi ajitasyonun yanısıra, acil güncel talepler bazında iktisadi ajitasyon yapılmasını da gerektiriyor, işçilerin mücadelesine sistemli olarak müdahaleyi, fabrikalarda ve işletmelerde parti komitelerinin oluşturulmasını ve sağlamlaştırılmasını, mümkün olduğunca çok parti görevinin ileri işçilerin elinde toplanmasını, ileri işçilerin sınanmış ve bilgiyle donatılmış işçi önderleri olarak eğitilmeleri için ileri işçilerle "görüşmeler" tertip edilmesini gerektiriyor.

Fakat merkezi görevin çözümü, yerel örgütleri Parti Merkez Komitesi ile bağlayacak ve onları yekpare bir bütün içinde birleştirecek bir tüm-Rusya gazetesini gerektiriyor.

Parti ancak bu görevlerin çözümüyle krizden sağlıklı ve yenilenmiş bir örgüt olarak çıkabilir, ancak bu koşulların yerine getirilmesiyle Parti, kahraman Rus proletaryasına layık öncünün sorumlu rolünü üstlenebilir.

Parti krizinin aşılmasının yolları bunlardır.

Parti, Duma tribününden ve sendikalardan, tüketim kooperatiflerine ve ölüm kasalarına kadar tüm mevcut legal imkanlarından istifade ettiği ölçüde, krizin daha çabuk alılacağı, Rusya Sosyal-Demokrat İşçi Partisi'nin yenilenmesi ve sağlığına kavuşturulması görevinin daha çabuk yerine getirileceğinden söz etmenin gereği bile yoktur.

"Bakinski Proletari" (*Bakû'lu Proleter*) No. 6 ve 7,

1 ve 27 Ağustos 1909,

İmzasız makale,

Rusça gazete metnine göre.

NOTLAR:

75 "Proletari" (Proleter) IV. Kongre'den ("Birlik Kongresi") sonra Bolşevikler tarafından kurulan, 21 Ağustos (3 Eylül) 1907'dan 28 Kasım (11 Aralık) 1909'a dek illegal gazete. "Proletari" 50 sayı çıktı; ilk 20 sayısı Finlandiya'da, diğerleri Cenevre ve Paris'te çıkarıldı. "Proletari", pratikte Bolşeviklerin merkez organıydı ve V.İ. enin tarafından redakte ediliyordu. Stolipin gericiliği yıllarında "Proletari" Bolşevik örgütün korunması ve sağlamlaştırılmasında mükemmel bir rol oynadı. (s.133)

76 "Golos Sotsial-Demokrata" (Sosyal-Demokratların Sesi) -Şubat 1908'den Aralık 1911'e dek çıkan, tasfiyeciler Menşeviklerin yurtdışı organı. "Golos Sotsial-Demokrata"nın redaksiyonunda G.V. Plehanov, P.B. Akseirod, J.O.

Martov, F.İ. Dan, A.S. Martinov bulunuyordu. Plehanov, "Golos"un açık tasfiyeciler çizgisiyle ilgili olarak, redaksiyonundaki çalışmasını bıraktı, sonra resmen de redaksiyondan ayrıldı. RSDİP MK'nin Şubat 1910'daki plenum toplantısında "Golos Sotsial-Demokrata"nın yayını durdurmaya ilişkin alınan karara rağmen, Menşevikler onu yayınlamayı sürdürdüler, ve gazetede tasfiyeciler düşünceleri açıktan vaaz ettiler. (s.133)

77 "Sosyal-Demokrat" -Şubat 1908'den Ocak 1917'ye kadar çıkan RSDİP'nin merkez organı. Gazetenin ilk sayısı Rusya'da çıktı, yayınlanması sonra yurtdışına aktarıldı., önce Paris'e, sonra Cenevre'ye, Merkez organın redaksiyonu RSDİP MK'nin kararına uygun olarak, Bolşeviklerin, Menşeviklerin ve Polonyalı Sosyal-Demokratların temsilcilerinden oluşuyordu. "Sosyal-Demokrat"ta Lenin'in yolgösterici makaleleri basılıyordu. V.İ. Lenin "Sosyal-Demokrat"ın redaksiyonu içinde tutarlı Bolşevik çizgi için mücadele ediyordu. Redaksiyonun bir bölümü (Kamenev ve Zinovyev), tasfiyecilerle karşı uzlaşmacı bir tavır aldı ve Lenin'in çizgisinin gerçekleştirilmesini engellemeye çalıştı. Merkez organın redaksiyon çalışmasını sabote eden Menşevik Martov ve Dan, aynı zamanda "Golos" Sotsial-Demokrata'da tasfiyeciliği açıktan savunuyorlardı. Lenin'in tasfiyecilerle karşı uzlaşmaz mücadelesi, Haziran 1911'de Martov ve Dan'ın "Sosyal-Demokrat"ın redaksiyonundan ayrılmasına yolaçtı. "Sosyal-Demokrat" Aralık 1911'den itibaren V.İ. Lenin tarafından yönetildi. Gazete J.V. Stalin'in elinizdeki ciltte bulunan birçok makalesini yayınladı. "Sosyal-Demokrat"ta yerel parti örgütlerinin faaliyetleri, bunlar arasında Trans-Kafkasya'daki parti örgütlerinin faaliyetleri üzerine de sistemli bir şekilde materyaller yayınlandı. (s.133)

Kaynak: J.V. Stalin, Eserler, Cilt 2, 1907-1913, SBKP (B) MK Marx-Engels-Lenin Enstitüsü.

İnter Yayınları, 1. Basım: Eylül 1989, s.132-141

Umut Tüccarı

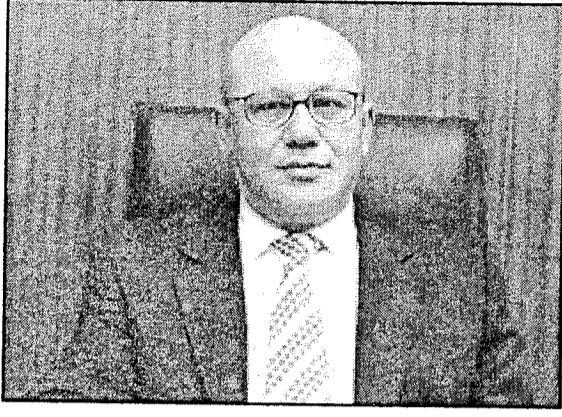
Geçtiğimiz hafta BRT Akis programında konuşan Talat yine umut dağıtmaya devam etti. Bilindiği gibi Talat kendisinin sihirbaz olmadığını ve Kıbrıs'ta bir anlaşmanın ne zaman olacağını bilmediğini açıklamıştı.

Akis programında açıklamalarda bulunan Talat'ın öngörüsü ise şu:

2006 yılında Türkiye'ye limanlarını Güney Kıbrıs'a açması konusunda baskıların yoğunlaşacağı, Türkiye'nin ise Kıbrıslı Türkler üzerinde uygulanan izolasyonlar hafifletilmeden kesinlikle limanlarını açmayacağı ve bunun bir krize neden olacağı ve bu krizin de Kıbrıs'ta burjuva-emperyalist bir anlaşma getirebileceği...

Sayın Talat kendisinin ve CTP'nin son 4 yıldır Kıbrıs'ta bir burjuva çözüm konusunda ne kadar öngörülerde bulunduğunu ve bunlardan hangisinin doğru çıktığını bize bir zahmet açıklasın... Kitlelerin umutlarını belli tarihlere endeksleyen CTP ve de Talat, 3 Ekim geçtikten sonra yeni bir tarihle piyasaya çıkmak zorundadır. Bu tarih de 2006 yılı!

Kitlelerin CTP ve Talat'a oy verirken burjuva bir çözümü getireceği inancıyla oy verdiklerini çok iyi bilen Talat umut tüccarlığına devam ediyor. Ancak Talat 2006 yılında da bir burjuva-emperyalist çözüm olmayacağını bildiği için işini sağlama bağlıyor. Talat "Kıbrıs sorununun 5 yıl içinde bir çözüme kavuşmaması durumunda bunun AB için çok ciddi tehlikeler doğuracağı"ni söyleyerek kitlelere "biraz daha sabırlı" olmalarını vaadediyor.

Sadece bu mu?

Talat tüm baskılara rağmen Kıbrıslı Türklerin kendi kendini yönetmesinden vaz geçmeyeceğini açıklarken bu kendi kendini yönetmenin aslında kendi kendini yönetme olmadığını ilan etmek zorunda kaldı. Talat bunu da "TC'nin desteği ile kendi kendini yönetme" olarak isimlendirdi.

Talat ayrıca "Kıbrıs Türkü yalnız kalsa da bulunduğu konumun gerisine gitmez; Papadopulos da, AB de, bunu anlamalı; ABD bunu görüyor" diyerek uzun zaman AB'den beklediğini bulamayınca sırtını ABD'ye dayadığını itiraf etmek zorunda kalıyor. Tıpkı eski rejim takımının (Denktaş-Eroğlu) sırtını ABD'ye dayadığı gibi...

Talat gerçekten Kıbrıs Türk Halkının kendi kendisini yönetmesini istiyorsa, ona en büyük desteği bu gazete verecektir. Ancak bu "kendi kendisini yönetmek" hem içerik hem de biçimsel olarak hiçbir emperyalist güce dayanmayan, onların en azından Kuzey'de etkinliğini sonlandıran bir yönetme olması şartı ile...

Öyle ABD'ye ve TC'ye yağcılık yaparak ve yalvarma ile değil!

İşçiden Mektup

İNSANCA YAŞAMAK İÇİN

Evsiz barksız olan, kimi kimsesi pek olmayan ve yaşamak zorunda olan yüzlerce ve hatta binlerce işçi yaşar bu güzelim memlekette. Güzelim dediğime pek bakmayın, sadece doğal güzelliği var ama o da kalmıyor ya neyse... Bizim bu işçiler her kişi gibi nefes alıp veren gözü kulağı burnu falan olan varlıklar. Ve tabii diğer insanlar gibi duyguları da var bu varlıkların... Severler, sevilirler ve hatta boylarını aşmış sevdiği ile evlenme hayalleri bile kurarlar. Şimdi duygusal olarak bir bütünlük yakalamışlardır ya, gözleri görmez olur, kulakları duymaz olur diğer insanlar gibi. Neden? Çünkü seviyordur! Büyük bir mesele bu ...

Bugüne dek hep sistemi eleştirdik ve biz işçilerin bu sistem içinde yaşamasının imkansızlıklarını anlattık, anlatmaya da devam edeceğiz kurtuluş gününe dek. Bizim işçiler duygusal birlikteliğin ardından evlenme hayalleri kurarken bir anda kendi geçim derdi olduğunu unutuverir. Ev kirasını bile çoğu zaman veremeyen işçilerimiz "evlenelim" der. Çünkü seviyoruz.

Bizim işçilerin kendine ait evi de yok ve ev ihtiyacı var ve bu ihtiyaç büyük önem taşıyor. Çünkü ömür boyu kirada kalamazlar. Peki ne yapmalılar? Ya konut kredisi alacaklar, ya ev yapacaklar ya da bir inşaat şirketinin yaptığı evlerden birine yazılıp zamanla ödeyecek ve ev sahibi olacak.

Şimdi yukarıdaki seçenekleri biraz değerlendirelim bakalım neymiş...

Konut kredisi alması için gerekli şartlar;

Düzenli bir geliri olması gerekir, düzenli işi olması gerekir, ayda 1 milyara yakın parayı verebilmesi gerekir ve bir de banka kredi verirse - ki epeyi zor- en fazla 10 yılda borcunu bitirmesi gerekir. Bir de konut kredisi adı altında aldığı kredinin yüzde 26 faizi var. 50 milyar alsan, 10. yılın sonunda 140 milyar ödemiş olursun, ödeyebilirsen...

Şimdi bizim işçilerin düzenli bir işi ve maaşı var mı? Yok! Bu durum da çok büyük bir risk. Zaten özel sektörde çalışıldığı için kredi verme olasılıkları çok ama çok az! Bizim evlenme hayali kuran işçinin de bu krediyi alabilmesi imkansızca yakın.

Diğer seçenek, ev yapma olasılığı... Eğer 8-10 yıla yayarlarsa ev yapımını evet gerçekleştirebilme ihtimali vardır ama sevgili 10 yıl bekler mi ya da bizim işçi 10 yıl boyunca o evi

yapabilir mi? Bence yine zor!

En son seçenek de şirketin birinden konut almak.

İlk yazılma parası 5-10 bin Sterlin. Sonra ayda en az 300 sterlin! Yıl dönerken bir ara ödeme; yani bir yılda 15 ya da 20 milyar şirkete ödeme yapması gerekir.

E, bizim işçi ne kadar kazanıyor ki ne kadar verebilsin?! Bu da neredeyse imkansız bir durum. Bizim işçi ayda asgari ücret alsın yani ayda 630 milyon!

Banka ayda 1 milyar istesin.

İnşaat şirketi ayda 1 milyar istesin.

Ama bizim işçi 630 milyon alsın, geçinsin, ihtiyaçlarını karşılasın, artırsın...

Hangi güç yapabilir bunları?

Sadece maddi imkanı oldukça iyi olanlar ya da memur olanlar ..

Şimdi bizim işçiler ne yapsın?

Vaz mı geçsinler sevgisinden, vaz mı geçsinler bir yuva kurma

hayalinden, kalplerine gömüp "olmuyor yapamıyoruz" deyip kaderlerine mi ağlasınlar...

Ne yapsınlar bizim işçiler?

Herşeyi yapan ama hiç bir şeyi ömürleri boyunca göremeyen

tadamayan yasayamayan işçilerimiz ...

Bazen ben düşünüyorum da yanlış zamanda doğmuşuz...

Şöyle 1974 döneminde doğsaydık; ganimet falan derken konut sahibi olurduk biz de ne dersiniz... İşçilerin çıkmazda olduğu zaman yine hayal olduğunu bildiği saçma bir düşünce işte...

Bizim işçilerin, emekçilerin konut, iş, geçim, aile ve daha çoğaltılabilecek bir çok sorunların varlığı şu anki sistemden kaynaklanmaktadır. Bu gerçeğe yüzleşmezsek bu sorunlar yumağı hep devam edecek!

Hem de daha da yükselerek...

Sistem dedik, suçlusu sisteme karşı savaşmadan bu sorunlar çözülemeyecekse, önümüzdeki görev de sisteme karşı işçilerin birlikte savaşmasıdır!

Sosyalizmi önümüze hedef olarak koymak gerekiyor.

Aksi halde şikayet etmeye devam ederiz.

BİZLERİ İNSANLIKTAN ÇIKARAN BU SİSTEMDİR..

İNSANCA YAŞAMAK DA ANCAK SOSYALİST SİSTEMDEDİR...

EMEĞİN RESMİ

KISASA KISAS

Güney Kıbrıs'ta gerçekleştirilen Nikiforos tatbikatının ardından yanıt gecikmedi.

TC Kara Kuvvetleri Komutanı Yaşar Büyükanıt, KKTC'nin 22. kuruluş yıldönümü nedeniyle Ankara'da verilen resepsiyonda kendisine yöneltilen Nikiforos tatbikatına ilişkin soru üzerine Büyükanıt, tatbikatın yapılmadığı dönemde Türkiye'nin de tatbikat yapmadığını, ancak şimdi Nikiforos tatbikatına karşılık olarak Toros tatbikatını yapacaklarını söyledi.

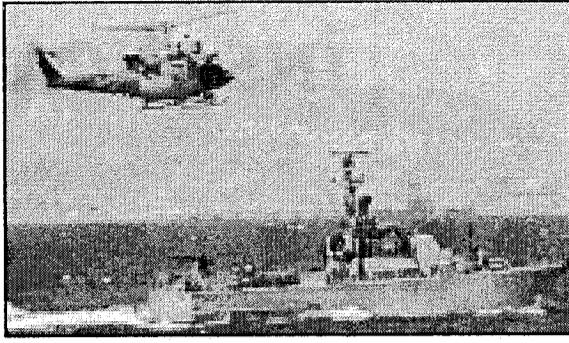
Savaş çığırkanlığı diye buna derler.

Bu adadaki işgalci emperyalistler, her daim tetikte bekliyorlar.

En ufak bir fırsatı bile gerginliğe dönüştürmek için fırsat kolluyorlar.

Nikiforos türünden tatbikatlar nasıl Güney'in gövde gösterisi ve savaş çığırkanlığı ise, buna karşılık Toros tatbikatının yapılması aynı türde bir gövde gösterisi ve milletler arası ilişkilerin barışçıl, gönüllü işbirliği temelinde düzenlenemeyeceğinin bir göstergesi oldu.

TC'nin barışçılıktan, demokrasiden, birleşik Kıbrıs'tan yana olduğundan dem vuranlar, kısasa kısas taktiği uygulayanları,

hem de bunu yeri geldiğinde insan canını alarak yapanları nasıl masum gösterecekler?

Çok mühim dünya konjonktürü ya da millî çıkarlar mı bahane edilecek?

Bu tür tatbikatların amacı karşı tarafa gözdağı vermek, gövde gösterisi yapmak, savaş çığırkanlığı yapmak ve de orduların yeni aldıkları silahları denemek değil midir?

Tüm bunları yapanlar, Kıbrıs'ta hangi çözümü, hangi barışı sağlayabilirler?!

İlk fırsatta rakibini gırtlaklamak için yer arayanlardan bu adaya barış gelmesini beklemek, abestir.

Ne Nikiforos, ne Toros!

Söylenmesi gereken budur!

Yatak ve Sofa (TRETAYA MESHCHANSKAYA)

Yönetmenliğini Abram Room'un yaptığı ve Nikolai Batalov, Ludmila Semyonova ve Vladimir Fogel'in baş rollerde oynadığı film 1927 Sovyet yapımıdır. 73 dakikalık olan bu film 'sessiz film' kategorisine girmektedir.

Film Moskova'da devrim sonrasında konut sorununu işlerken aynı zamanda aile (kadın-erkek) ilişkilerinde yaşanan devrimi de ele alıyor. Bugün normal olarak karşılanan ancak o dönemde devrim olan bir değişim. Bir inşaat işçisi olan Kolia çok eskiden beri arkadaşı olan matbaacı Volodia'yı iki odalı evinde konuk eder. Liuda

başlangıçta buna karşı çıkar ve kocası Kolia'yı Volodia'yı misafir etmekten vazgeçtirmeye çalışır.

Kolia inşaat işçisi olduğundan sürekli seyahat etmek zorundadır. Başlangıçta Volodia'yı istemeyen Liuda daha sonra

Volodia'ya aşık olur ve ilişkilerini ilerletirler. Kolia Moskova'ya döndüğünde karısının kendi arkadaşı ile olan ilişkisini büyük bir kızgınlıkla öğrenir. Daha sonra ise yatıştır. Kolia artık sofada yatmaya başlar. Yatak

odasını karısına ve arkadaşına bırakır. Ancak Liuda her ikisiyle de ilişkisini ilerletir. Hamile kaldığında ise iki erkek erkekliklerini kanıtlamak için kendi aralarında çatışır. Bu durum karşısında Liuda kendi kararını vermiştir bile. Eşyalarını toplayıp iki adamı kendi hallerine bırakarak evi terk eder.

1927 yapımı olan bu film bu günlerde normal sayılabilir ancak Sovyet devrimi sadece iktidarı değiştirmedir. Sovyet devrimi aynı zamanda insan ilişkilerinde de devrim yaptı. Film bu açıdan da seyredilince Sovyet devriminin önemi daha iyi anlaşılır. O dönemde gerek ABD'de gerekse de Avrupa'da böyle bir konuyu işleyen film perdeyi görmezdi bile...

Yurttaşım Gardaşımı 19

Aydın Adamoğlu

bana da anlatın
denizin nasıl seyredildiğini
güneş batarken
krvazörleri görmezden gelerek.

aya nasıl dalındığını
bir yaz gecesi
komut seslerine tıkalı kulaklarla
yanıbaştaki
kampın.

boylu boyunca uzanmışken
çıplak bir Afrodit gibi
nasıl öldürüldüğünü dağın
nasıl sofu mezarına benzetildiğini
üstüne bayrak örtülerek
utancından.

feslikan kokusunun nasıl duyulduğunu
esir burunlarla esir gecelerde
parmaklıklı pencerelerden.

notaların nasıl intihar ettiğini
düşüp düşüp asfaltlara
her bando geçişinde
kahırdan.

toprağın acısına ortak olmayanların
bir gün onunla sarmaş dolaş
yatabilme yüzsüzlüğünü.

nasıl indiğini bir sokum ekmeğin kursaktan/
yırta yırta

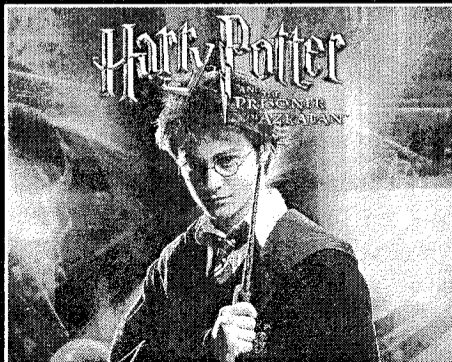
yurt böyle esirken ve paramparça
nasıl sevişildiğini
nasıl gülündüğünü
nasıl düşünüldüğünü kara cahilce
bana da anlatın

algılama yeteneğim zayıf
biraz romantik
azacık şizofrenim de.

Harry Potter, Çocuklara Zararlı mı?

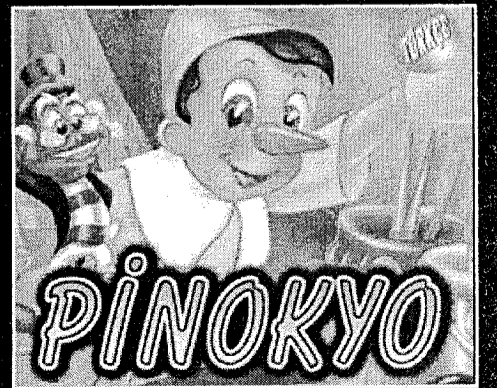
Yazar Ekrem Güneş, Harry Potter serisinin, yazıldığı ülke olan İngiltere'de 'çocuk psikolojisine zararlı' bulunduğunu belirtti.

Güneş, "Bu hikayelerde büyü ve sihir gibi gerçek dışı öğeler şiddet unsuruyla birleştirilerek, çocuklar ve toplumun geleceği için son derece tehlikeli bir şekilde sunuluyor" diye kaydetti.

"PINOKYO'DA DA BENZER TEHLİKE VAR"

Harry Potter serisinin, yazıldığı ülke olan İngiltere'de zararlı bulunduğunu kaydeden Güneş, "Bu hikayelerde büyü ve sihir gibi gerçek dışı öğeler şiddet unsuruyla birleştirilerek, çocuklar ve toplumun geleceği için son derece tehlikeli bir şekilde sunuluyor. 'Pinokyo'da da benzer bir tehlike var." dedi.

Park a
Ziya Çelik

EĞİTİM HAKKI- GREV HAKKI

Grev, çalışanların haklarını elde etmek, patronun "söke söke almak" için kullandıkları bir yöntemdir.

Grev, çalışanların koşullarını iyileştirmek, yeni hak ve menfaat sağlamak amacıyla çalışmaya ara vermeleri, patron üzerinde baskı kurmalarıdır.

Grev, demokratik bir hak ve kendine en azından demokratik diyen kişilere tarafından haklılığı teslim edilmesi gereken bir eylem biçimidir.

Bu saydıklarımız, ekonomik talepler içeren grevlerle ilgilidir.

Siyasi grevler konusuna girme taraftarı değiliz.

Peki emekçiler grev yapar da, patronun safını tutanlar boş mu durur?

Hayır!

Onlar da kimi zaman dezenformasyon yöntemleriyle, kimi zaman açıktan saldırılarla, kimi zaman da bizzat fiziki saldırılar tertipleyerek emek-sermaye mücadelesinde, sermaye safını tutmanın hakkını verirler.

Grev çadırlarının basılması, Menar olayları hala aklımızdadır.

Hatta KTOEÖS Mali Sekreteri'nin evinin patlayıcı madde imal edildiği iddiasıyla basılması da unutulur

cinsten değildir.

KTOEÖS'nın grevi, toplumda yankı uyandırmaya devam ediyor.

Hükümetin, yani patronun yanında yer alanlar ise, canhıraş bir şekilde greve saldırdılar.

Eğitim emekçilerine "açgözlü" gibisinden başlayan ilk saldırılar, genişletildi, kapsamlılaştırıldı, sistemleştirildi.

Bunun en 'güzelini' ve de 'başarılısını' da Yenidüzen yaptı.

İktidar gazetesi iddialarıyla karşılığınca savunma kalkanlarını hemen devreye koyan ve gazetecilik etiğinden dem vuran Yenidüzen, sahibinin sesi olmaya devam ediyor.

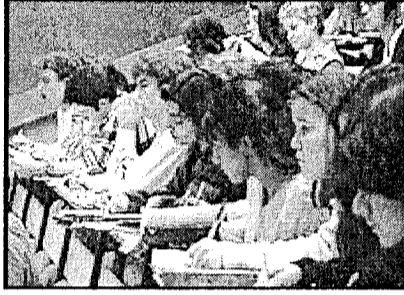
Cenk Mutluyakalı, 18 Kasım tarihli köşesinde, grevci öğretmenlere karşı cepheden saldırıya geçmiş.

Hem de pervasız bir şekilde.

Muhaleflik gazeteciliğin esaslarından ya, suya sabuna dokunmadan, ince bir şekilde eğitim sistemini eleştirerek yazısına başlayan Mutluyakalı, ağızındaki baklayı yazısının ilerleyen bölümlerinde çıkartıyor.

Öğrencilerin grevlerden kaynaklı olarak Güney Kıbrıs'taki okullara geçiş yaptığını üzüle üzüle öyle bir anlatıyor ki, duyanların yürekleri parçalanır!

Binlerce öğrenciden 4 tanesi Güney Kıbrıs'a geçiş yapmış, 4 öğrencinin "hesabını" grevden soruyor Mutluyakalı!

İnsaf dedirten cinsten bir yaklaşım değil mi bu?

Hakkını arayan öğretmenlere "çocukların üzerinden barem artışı peşinden koşan, birkaç yüz milyonluk maaş artışı ve ayrıcalık için yüzlerce öğrenciyi görmezden gelen" yakıştırmaları yapabilmeyen Mutluyakalı, acaba CTP hükümetinde olmasaydı, bu grevi sonuna kadar destekler miydi?

Grevlerde mağdur edilmesi gereken kesim, patronlardır.

Emekçilerin mağdur edilmesi için grevi kaldırmak, eğitime duyarlılık maskesi altında patronun tarafını tutmak, göz boyamaktan başka birşey değildir.

Mutluyakalı, CTP gazeteciliğini, patron gazeteciliğini emekçilere saldırı için çok güzel kullanıyor.

Öğretmenlerin haklı talepleri kabul edilmediğinde, bu durum öğrencilerin yararına mı olacak

Mutluyakalı?

Yarın inşaat işçileri greve gittiğinde, "ev yaptırınlar mağdur oluyor, çabuk greve son verin" çağrısı mı yapacaksınız Mutluyakalı?

Yarın fabrika işçileri greve gittiğinde, "üretim duruyor, ekonomimiz geriliyor, çabuk greve son verin" çağrısı mı yapacaksınız Mutluyakalı?

Sen kimin sesisin?

Patronların mı, yoksa emekçilerin mi?

Bu tavrınla tamamen patronun

sesisin!

Gazetenin logosunun yanında yer alan "emek en yüce değerdir" sloganını kaldırmanın artık zamanı gelmedi mi?

Kırmızıya boyanmış sağcılığı nasıl kamufle edeceksin?

"Hükümet haklıdır, emekçiler haksızdır" diyerek doğrudan saldırıya geçersen, solculuğun hasar görür.

O yüzden, öğrencileri bahane et, "eğitim hakkı kutsaldır" gibisinden lafların arkasına sığın ve öğretmenlerin haklı mücadelesine sermaye cephesinden kurşun sıkmaya devam et!

İzlenen yöntem tamı tamına budur.

Eğitim hakkı kutsal da, çalışanların grev hakkı kutsal değil mi?

Sana göre değil!

Öyleyse, grevci öğretmenlere karşı provokasyonlara devam et Mutluyakalı...

Mevcut eğitim sistemini sorgulamadan, onu topyekün değiştirmeyi kafaya koymadan eğitim üzerine nutuklar çekmenin hiçbir kıymet-i harbiyesi yoktur!

Öğretmenleri greve sevkeden, mevcut ekonomik sistemdir.

Bu sistemi yıkmayı düşünmezsen, varacağın nokta, partinin iktidar olduğu koşullarda greve ve emeğe saldırıdır.

Pek umudum olmasa da, umarım bir gün emekten, emeğin iktidarından yana tavır takınırın...

"EVET"İN BEDELİ

KKTC'nin kuruluş yıldönümü kutlamalarının ardından, gerek hükümetin, gerekse de Cumhurbaşkanı M. Ali Talat'ın yaptığı açıklamalar, kendilerine destek veren kesimleri bile kızdıran cinstendi.

Adadaki işgali haklı gösteren, şoven söylemlerle güney Kıbrıs'a saldırıya geçen, KKTC'yi, onun kurumlarını başta eden ifadeler, çeşitli çevrelerce protesto edildi.

Sırf muhalefet olsun diye CTP'ye kızanları bir kenara bırakmamız gerekiyor.

Çünkü defalarca söylediğimiz gibi, CTP'den farklı bir siyasetleri olmayanlar, şu anda CTP'nin yerinde olsalar, aynılarını yapmak zorundadırlar.

Ancak halkımız arasında da, "bir 'evet'le dünyaya bağlanmanın sonucu bu mudur?", "barış isteyen, çözüm isteyen böyle mi yapar?" şeklinde tepkiler yükseliyor.

Tepkiler haklı tepkiler.

Yaşandıkça öğrenilenlerin bir yansıması...

Peki, halkımızın bu tepkilerine sahip çıkma hevesinde olan partilerimizin yaklaşımları ne kadar dürüsttür?

Annan Planı ve benzerleri üzerinden Kıbrıs sorununu çözmeye çalışan bu partilerimiz, halkımıza bu tür çözüm yöntemleri yüzünden memleketin bu hale geldiği gerçeğini söylemedikleri sürece ne kadar dürüst olabilirler?

Bu işi, başından sonuna kadar, Annan dönemi öncesinden, Annan dönemi sırasına, ve şu anda da yapan tek siyaset, KSG-KSP siyaseti değil midir?

Halkımızın yaşayarak bu tür çözüm önerilerinin sorunu çözmeyeceğini görebilmesi ve bunu birlikte görebilmesi için bu tür bir hareketin içinde bile yer alan siyaset KSG-KSP siyaseti değil midir?

Evet, halkımız gerçekleri görmeye başlıyor.

Ancak, gerçeklere karşı alternatifin ne olduğu konusunda, diğer partilerin süslü söylemlerine, CTP siyasetinden zerre farkı olmayan diğer "sol" siyasetlere artık rağbet etmemesi gerektiğini de görmesi gerekiyor.

BİLGİ TOPLUMU DÜNYA ZİRVESİNDEN HABERLER

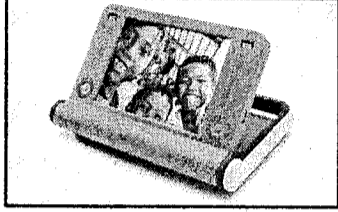
Geçtiğimiz hafta Tunus'ta yapılan ve BM tarafından düzenlenen Bilgi Toplumu Dünya Zirvesi'ne 20 bin kişiden fazla katılım oldu. Zirveye katılanlar arasında bir çok hükümet liderleri de vardı. Bu zirve merkezinde internetin ve teknolojinin dünya çapında yayılması ele alındı.

Kıbrıs'ta Sosyalist Gerçek gazetesi daha önceki sayılarında ABD emperyalistlerinin internetin kontrolünü tekelinde tutması için büyük savaş verdiğini açıklamıştı. Tunus zirvesi ile beraber ABD emperyalistleri internetin kontrolünü tekelinde tutmayı başardı.

Ara bir formül olarak önerilen BM tarafından organize edilen bir internet tartışma formu ile internet kontrolünün ilerde nasıl kontrol edileceği karara varılacak. Bir başka deyişle ABD emperyalistlerinin interneti kontrolünde tutması devam edecek.

20 binden fazla delegenin katıldığı Tunus zirvesinde teknoloji uzmanlarıyla kampanyacılar etkili

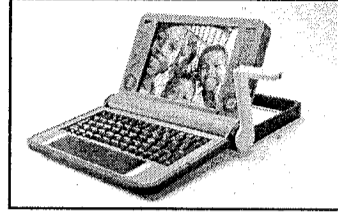
çalışma yürüttüler. Dünyanın geri bırakılmış ülkelerindeki çocuklara bilgisayar kullanımını hızlı bir şekilde yaymanın yüz dolarlık laptoplarla mümkün olacağını Massachusetts Institute of Technology (MIT) uzmanları kanıtladılar. EV elektriğine gerek duymayacak, titiz kullanım gerektirmeyecek ve bedava serbest yazılım sayesinde çalışabilecek bu yüz dolarlık laptoplar bir çok yoksul çocuğa teknolojiyi yakama olasılığı sayılabilecekti. Ancak MIT uzmanları böyle bilgisayarların tüm yoksul çevrelere yayılabilmesi için hükümetlerden kararlılık gerektiğini vurguladılar. Zirve sırasında ki tartışmalarda ise rejimler böyle bir girişimin 'imkansızlığını' kanıtlamak için her türlü yola başvurdular. Çünkü onların amacı toplumların modern teknolojiyi öğrenmesini engellemektir. Onlar açısından toplumların internet sayesinde her türlü bilgiye ulaşmaları tehlikeliydi. Dolayısı ile yüz dolarlık laptopların devreye girip girmeyeceği

de kesinleşmemiş oldu. Mevcut bilgisayar tekellerinin bilgisayarlar sayesinde azami kâr elde ettikleri bugünkü bilgisayar fiyatlarından açıkça görülüyor. Yüz dolarlık bilgisayarlarla kâr yapabilecek şirketler dünyanın bütün insanların sahip olabileceği bilgisayarlar üretmek yerine az bir zümrenin elinde lüks bir eşya gibi bilgisayarların dolaşmasını sağlamaları dikkat çekicidir. Özellikle internet kullanımı dikkate alındığında bu berrak bir şekilde görülüyor. AB ve ABD'de nüfusun yüzde 62'sinin internet kullandığı tüm dünya çapında ise bu oranın yüzde 14 oranında olduğu internetin daha bir çok yerlerde kullanılmadığını açıkça gösteriyor.

Tunus zirvesi ayrıca rejimlerin interneti nasıl kontrol ettikleri ve internet üzerinden yayın ve yazı gönderenlerin nasıl saldırıya uğradıklarını da açığa vurdu. Sınır Tanımayan Gazeteciler örgütünün düzenlediği bir protestoda dünya haritası üzerinde hangi

ülkelerin interneti sansürden geçirdiği sergilendi. Sınır Tanımayan Gazeteciler Tunus'un da sansürler ülkesi listesine olduğunu açıkladılar. BM Genel Sekreteri Kofi Annan ile diğer rejim temsilcilerinin bu gerçeği zirvede belirtmemesi dikkat çekicidir.

İnternetin gelişmesi sayesinde bireyler de gözlemlemelerini (web blog) anında internete koyabiliyorlar. Bunun bilincinde olan rejimler internet akışını kontrol altına almak için her

türlü yola başvuruyorlar. Bunu da çeşitli internet suçları, vs gibi gerekçelerle haklılaştırmaya çalışıyorlar. Tunus zirvesindeki tartışmalar açıkça mevcut rejimlerin teknolojiyi toplumların gelişmesi için kullanma niyetinde olmadıklarını gösteriyor. Teknolojinin hayatın her alanına yayılması ve toplumun yaşam kalitesini artırabilmesi ancak toplumun gelişmesinin önünü açabilecek bir proleter iktidar sayesinde olabilir. Bunun dışındaki 'Bilgi Toplumu' söylemleri palavradan başka bir şey değil.

Gençler İnternet Hakkında Ne Düşünüyor?

BM'nin Tunus'ta organize ettiği Bilgi Toplumu Dünya Zirvesi'nde özellikle internetin tüm dünyaya yayılması konuları ele alındı.

Ülkemiz Kıbrıs'ta da internet kullanımının yaygın olduğu kabul ediliyor. Özellikle gençler arasında yaygın olan internet ile ilgili bir söyleşi yaptık. Bu söyleşide gençlere değişik sorular yönelttik. Aldığımız cevaplar bayağı dikkat çekici.

Röportaj yaptığımız gençlerin hemen hemen hepsi de internetin yavaşlığından şikayet ederken bazı gençler ise özgürlüğün tam olarak ne anlama geldiğini kavramamış görünüyor. Devletin interneti sıkı denetim altında tutma arzusu tam da özgürlüğün denetim altına alınması demek olduğunu kavramadılar.

Altta gençlere yönelttiğimiz soruları ve aldığımız cevapları yayınıyoruz:

Sorular:

1. İnternet'i ne kadar ve ne amaçla kullanıyorsunuz?
2. İnternet'te en fazla eksikliğini hissettiğiniz ya da zorlandığınız nedir?
3. İnternet'in daha iyi olması için sizce ne yapılmalı?
4. Devlet dairelerindeki tüm

bilgilerin internet'ten elde edilmesine ve internet üzerinden işlev yapılmasına nasıl bakıyorsunuz?

5. İnternet'in devlet tarafından denetlenmesine nasıl bakıyorsunuz?

1- Çok ender kullanıyorum. İnternette düzenlenen bilgi yarışmalarına katılıyorum. Resmi gazeteleri oradan takip ediyorum. Ve herkes gibi ben de maillerime bakmak için kullanıyorum.

Hatice Cabacaba

2- En büyük sorunum, bir konuyu araştırırken o konuyla ilgili bir sürü saçma sapan site de birlikte açılıyor. Bu da benim işimi zorlaştırıyor.

3- Her önüne gelen site açmamalı bence. Bu karmaşa yaratıyor. İnternet özellikle bizim ülkemizde daha hızlı olmalı. Ülkemizde teknoloji de gelişmeli. Ve bir de ve benim için en önemli sorun olan; internet üzerinden işlenen suçlarda yasa boşlukları olduğu için bizler çaresiz kalıyoruz. Bu boşluklar doldurulmalı ve bu konuda yasada varsa güncelleşmeli.

4- Bence bizim için çok gerekli. İşlerimizi hızlı ve pratik yürütmemizi sağlayacak. Doğru bilgilere ulaşmamızı da sağlayacak. Ve zamandan kazanacağız.

5- Evet denetlenebilir. İşte daha sağlıklı bilgilere ulaşmamız için olabilir. Ama devlet kesinlikle benim özelime girmemeli.

1- Gerekli olduğunda. Mail okurum, araştırmaları internet üzerinden daha doğru bilgilerle desteklemek için kullanıyorum.

Rana Ceyran

2- Yavaştır. İstedığımız bilgilere istediğimiz zaman ulaşamıyoruz. Ve herkes benim özelime girebiliyor. Benim özel mesajlaşma listeme girebiliyor. Ve devlet siteleri de açık ve net bilgi vermiyor. Bizlerde eksik bilgi alıyoruz herhangi bir araştırma yaparken.

3- Diğer ülkelerdeki gibi teknolojik gelişmeler ve aletler bizde en kısa zamanda donanımını sağlamalı. Yasalar internet üzerinden işlenen suçlar konusunda çok yetersiz kalıyor.

4- Eğer tam donanımlı gerçekleştirilecekse halka süratli ve kaliteli hizmet vermek açısından çok fayda sağlayabilir.

5- Gerekli olan siteleri devlet denetleyebilir. İnternetteki suçlara karşı devlet her türlü tedbirini almalı. Ama bir internet kullanıcısı olarak özel hayatımın denetlenmesine karşıyım.

1- Ortalama günde 1-2 saat kullanıyorum. Araştırmalarım için, arada sırada oyun oynamak için ve maillerime bakmak için kullanıyorum.

İsmet Cabacaba

2- Sadece benim açımdan tek sorun çok yavaştır.

3- Biraz hızlanmalı. Hatlarla ilgili düzenlemeler yapılmalı.

4- Bence gerekli. Bu insan hayatını kolaylaştıran bir sistem olur. zamandan tasarruf yaparız. İşlerimizi daha kolay hallederiz.

5- Bence gereksiz. İnsanların özgürlüğünü sınırlar. Ben asla istemem bir şey yazarken acaba bunu devlet denetleyecek mi? O zaman ona göre yazayım. Bu bence olmamalı.

Görüş

Ali Yalçınay

Son Kral Geldi...

Merhaba dostlarım;

Gözümüz aydın, gönlümüz ferah ül-cennet olsun; KKTC'nin 22. yıl dönümü geldi geçti...

Ne yüce bayramdır bu bayram, sormayın gitsin...

Hani bayram dedikleri şu 15 Kasım gibi, şanlı ve yüce olmalı değil mi ama?

'Demokrasinin, bağımsızlığın, özgürlüğün yüce simgesi biricik KKTC' 22 yaşına girdi...

Vay guzzum vay...

Çok çok önemli 'halk adamları' getirmişler biricik 'anavatan' Türkiye'den...

AKP'nin kodamanlarından tutun da, Genelkurmay'ın ve bütün üst düzey teşkilatın adamları tam kadro tribünde oturmuşlar, tanklarını izliyorlar...

Hey yavrum hey...

Mehmet Ali çıkmış, nara atıyor; "Türkiye'miz her anlamda hem askeri, hem ekonomik hem de her anlamda bizlere destek olmaya devam edecektir..."

Şaşırdınız mı? Niye? Neydi ki beklediğiniz? Denктаş'tan farklı birşey mi söyleyecekti? Adam gayet masum bir şekilde çıktı kendi görüşlerini açıkça sergiledi...

Ne var yani olamaz mı? Yüce KKTC'nin Yüce Türkiye ve AB, ABD'nin aydınlık fenerlerinin

karşısında çıkmış bizlere selam veriyor...

Vay guzzum vay...

Yok yok yok...

Hiç şaşırmanın...

Normaldir. Bakın ne diyorum. Normaldir!

Hadi hepsini geçtim...

Daha da ilginç bir dosya açacağım sizlere...

"Son Haçlı Kralı" da ülkemize gelmiş. 300 sene boyu adamızı yöneten Lüzinyan Krallığı'nın son varisi Prens Philip Reux...

Gelsin kardeşim. Tayyip de gelsin hani şu bizi kurtaran biricik kurtarıcımız Türkiye Başbakanı; Blair de gelsin hani şu bizim adamızı ve halkımızı çok seven hatta çok sevdiği için üslerini de bizim adamızda bırakan memleketin Başbakanı; Josep Borrell Fontelles de gelsin hani şu yüce AB'nin yüce Parlamentosunun biricik Başkanı; hadi hepsini geçtim, Bush kardeşim de gelsin. Ne demişler "kambersiz düşün olmaz". Kaç tane özgürlük ve demokrasi getirici ülke var ki ABD gibi şu dünyada?

Neyse bir dahakine herhalde bunları da göreceğiz...

Gelmezlerse darılırım...

Gelmeliler bu adamlar, hakaten gelmeliler...

KKTC'nin kapıları maşallah han kapısı gibi herkese açık...

Peh peh peh...!

Yahu, ayıptır söylemesi, yalakalığın, yağcılığın türlü versiyonunu görmüşümdür de bu kadarını ömür boyu görmedim be dostlarım...

Bir ada düşünün, öyle bir ada ki seneler boyu kendi halkı tarafından kendi emekçi sınıfı tarafından yönetilememiş, ezilmiş yağmalanmış,

o elden bu ele, sonra diğer ellere, karpuzun "bandabulliyada" satıldığı gibi oradan oraya parçalanmış...

Halkları birbirine düşürülmüş, kanları akıtılmış, canlarına okunmuş...

Sonuç?

Sonuç Şu: Elde var 1- KKTC elde var 2- Kıbrıs Cumhuriyeti

Bizim adamız, ellerimizle, gözlerimizle, avuçlarımızın, emeğimizin her zerresiyle ayakta direnen bir adamız...

Gelene vurdurdu emperyalistler, krallıklar, her türlü sömürücü gidene vurdurdu...

İşbirlikçilik adamızın her köşesinde yüzyıllar boyu devam etti...

Lüzinyan'ı da, Osmanlı'sı da, Türk'ü de, İngiliz'i de, Avrupa emperyalistlerinin, ABD ve onun yönetimindeki birçok BM örgütünün baskılarıyla işte bu elde olan 2 burjuva olguya ulaştırdılar bizi...

Ne diyor bazı kesmeşeker solcuları? "Emperyalizm yardım etmeden, bilmem hangi burjuva devlet yardım etmeden ada hiçbir zaman birleşemez"

"Nah" kelimesi niye kullanılır sevgili dostlarım bilir misiniz? Aynen işte bu objektif koşullara ve bu söyleme iyi giden bir kelimedir diye...

"Nah birleşemez!"

Bir zamanlar kendine "sol" veya "sosyalist" diyen bir partinin genel sekreteri çıkar ve halka şöyle bir söylem söylerdi...

"Kimdir bre bunlar!" derdi...

Şimdi bakın, ben bu onların çıkarttığı sloganı alıp, onlara şöyle gönderiyorum...

"Siz kimsiniz be?"

Yani sevgili dostlarım her zaman söylediğim bir söz vardır. "Lafazanlıkla

peynir gemisi yürümez"...

Öyle bir kırılır ki bu "gocakafalı" emperyalizmin ve bozuk düzenin kafası bu ülkede öyle bir kırılır ki..

Şimdi bu lafazanlar ve lafazanların fraksiyon örgütleri çıkacaklar ve bu yazımı okuduklarında kendilerine şu cümleyi aynen tekrarlayacaklar: "Zamanında neler dedik, da ne olduk!"

Gocagarinin bir hikayesi vardır sevgili dostlarım. Eskiler bilir, ben burada anlatmayacağım...

İşte Lüzinyan Krallarını, Türkiye'nin bilmem hangi üst düzey askeri ve siyasi bürokratlarını, AB'nin, ABD'nin ve BM'nin bilmem hangi ajanlarını bu memlekete sokanlar işte dönemin ve günümüzün lafazanlarıdır...

Gerçek olan budur, elle tutulan, gözle görülen budur sevgili dostlarım...

Memleketi emanet ettiğiniz adamların hali belli...

Yapsınlar, bayramlarını, çeksinler bayracıklarını, getirsinler en dolgun cepli patronlarını, krallarını, taktirsınlar çüppelerini, feslerini....

Ne demişler?

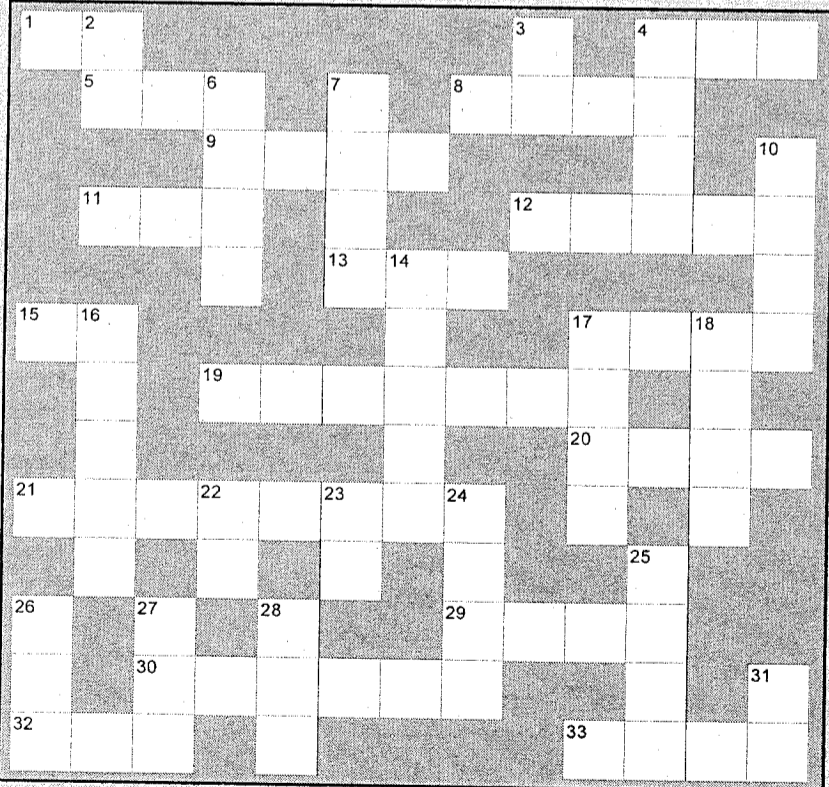
"Gün gelir, devran döner".

Sevgili dostlarım elbet bu günler de geçer...

Gün yara sarma, toparlanma ve dalga dalga büyüme zamanıdır. Sabır, özgüven, çalışmak ve başarmak. İşte bizim bugün onların krallarına inat, cebi kalın patronlarına inat yapmamız gereken budur...

Bunu başaracağız ve tam yol ileri yolumuzda yürümeye elbet bildiğimiz gibi, atalarımızdan bizlere miras kaldığı gibi yürümeye devam edeceğiz...

Barış ve sevgi dolu günleri görmek dileğiyle...

KSG Bulmaca

SOLDAN SAĞA

- Güneş tanrısı ve tanrıların kralı olarak bilinen Mısır tanrısı.
- Kudret helvası, Balsıra, Kirpi..
- Anma, Hatırlama.
- Valf.
- Ası.
- İstatistikte bir grupta en çok rastlanan değer.
- Nefes borusu.
- Bir sayı.
- Utarma duygusu, Ar.
- Bilgili, Haberli.
- İstidat, Yeti, Kabiliyet, Em, Maharet,

Beceri.

20. Ebeda.

21. Mesak, Buhl.

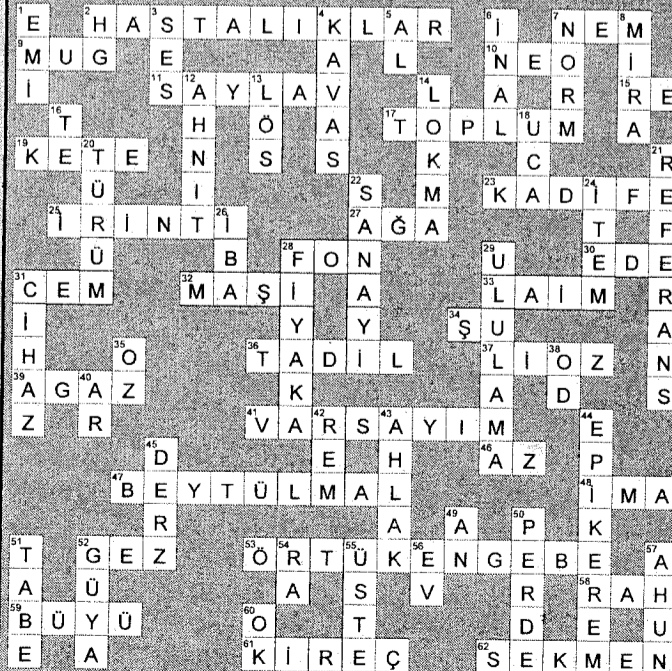
29. Yalnız, Tek, Sadece, Münferid.

30. Cinsel güçsüzlük.

32. Aşı boyası.

33. Hububata karışmış çöpler.

Geçen Haftanın Çözümü

YUKARIDAN AŞAĞIYA

- Kamer-Mah.
- Ayak.
- Ceht-Efor-Gayret.
- Taya.
- Turp.
- Yüzme.
- Mesaj.
- Nazif, Tahir, Arık, Nezh, Sili, Saffet.
- Dren, Oluk, Ark, Su yolu.
- Bila, Cice.
- Bir nota.
- Bir nota.
- Patolojik torba.
- Güzel koku.
- Gökkuşağı.
- Büyük yolcu istasyonu.
- Dağ eteği.
- Becerikli, Eli işe yatkın.

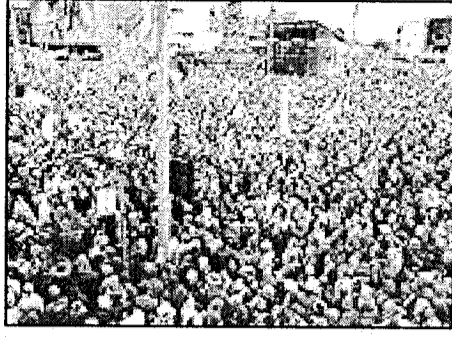
Avustralya: Milyonlar Sokaklarda

Avustralya hükümetinin iş yasalarını değiştirme önerilerine karşı harekete geçen Avustralya işçileri geçtiğimiz hafta sokağa dökülerek hükümetin bu önerilerine karşı mücadelelerini yükselttiler.

Hükümetin önerdiği yeni yasa sendikaların etkinliklerinin azaltılmasını ve işverenlerin işçileri işten atmasını kolaylaştırmayı öngörüyor. Hükümetin bu önerisine anında destek çıkan işverenler işçilere iş güvencesini ortadan kaldırarak kârlarını artırmayı hedefliyor.

Tropik Darwin kentinden Tasmania adasına kadar yarım milyona yakın işçi sokaklara dökülerek hükümetin bu önerilerini onaylamadıklarını açıkça ilan ettiler. Melbourne'da 150 binden fazla çalışan sendikaların çağrısına cevap vererek sokakları ve meydanları doldurdular ve hükümetin bu önerileri hakkında ne düşündüklerini açıkça ilan ettiler.

Sendika liderlerinden Sharon

Burrow eylem sırasında "işyeri haklarımızı, değerlerimizi, birbirimizin kolektif olarak dayanışmasını hiç kimse geri alamaz" açıklaması ile mücadelelerini yükselteceklerini açıkladılar. Sendika liderleri hükümetin bu planlarını nesiller boyunca işçi hareketine karşı yapılan en büyük saldırı olarak değerlendiriyorlar. Hükümetin bu yeni yasa ile işçi ücretlerini azalmayı hedeflediğini de dile getiren sendikalar bu yasanın meclisten geçmesine izin vermeyeceklerini vurguladılar.

Şu Konuşanlara Bakın

Geçtiğimiz hafta II. Dünya Savaşı ile ilgili bazı hükümet belgeleri hükümet arşivinden serbest bırakıldı. Savaşın bu yana 60 yıl geçmesine karşılık gizli tutulan belgelerde İngiliz Hükümetinin II. Dünya Savaşı sırasında işkence merkezleri çalıştırdığı ortaya çıktı.

İngiliz Guardian gazetesine göre 3 binden fazla Alman esir bu işkence merkezlerinde sistemli olarak dövüldü, uykusuz bırakıldı, aç bırakıldı, yüksek sıcaklıklardaki duşlara sokuldu hatta bazılarında ise elektrik şoku verildi. Belgelere göre işkence merkezleri Londra'nın zengin ve varlıklı

varoşlarında bulundurulmuş ve Kızılhaç'ın dikkatinden kaçırıldı.

II. Dünya Savaşı sırasında Cenevre Konvansiyoneli söz eden İngiliz hükümetinin bu işkence kamplarını bulundurması ve de 60 yıl gizli tutması İngiliz hükümetinin iki yüzlülüğünü açıkça sergiliyor. Araştırmacılarına göre hükümete ait işkence kamplarının hala daha muammalı olduğunu bildiriyor. İngiliz savunma bakanlığı II. Dünya Savaşından bu yana 60 yıl geçmesine karşın hala daha bir çok belgeyi gizli tutmaya devam ediyor.

Tarih Yalan Söylemez

Irak savaşı devam ediyor rejim savaşın bittiğini ilan etse de. Gün geçmez ki medyada ABD ve İngiliz emperyalistlerinin hukuk dışı davranışlarını görmeyelim, duymayalım.

Bush ve Blair rejimleri ise bu haberlerin yalan olduklarını söyleyedursunlar.

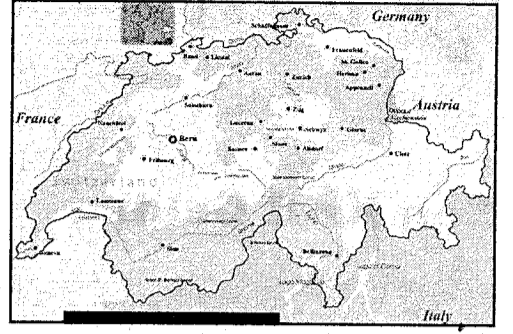
Ancak bun benzer bir durum bundan 35 yıl önce cereyan etmişti. Son açılan ABD arşivlerine göre 1970 yılında ABD devlet başkanı Richard Nixon üst kurmaylarına Vietnam'ın yanında Kamboçya'da da savaş yürüttüklerini gizlemeleri talimatını verdi. 1970 yılında ABD askerleri Vietnam savaşı sırasında Kamboçya'nın derinliklerine girerek savaş yaptıkları haberleri yayılmıştı. Richard Nixon ise "kamuoyuna başka şeyler söyleyelim, gerçekte ise başka şeyler yaparız" gizli yazısı ile kurmaylarına Kamboçya savaşı konusunda sessiz kalmalarını ve yalan söylemelerini talimatını vermişti. 14 bin ABD askeri 1970 yılında Kamboçya'ya girdi. Ve bu askeri hareket sırasında generallerin

hükümetten ne yapacakları konusunda talimat beklediklerini öğrenen Nixon "iş sorunlardan dolayı değil de askeri nedenlerden dolayı geri çekilme" emrini veriyor. Ve ardından da şunları ekliyor: "gidip benden izin almanıza gerek yoktur." Nixon'un tüm bu gizli açıklamaları aradan yıllar geçmesine karşın bugünkü Irak savaşına ışık tutmaktadır.

İsviçre'de Referandum Dalgası

İsviçre Konfederasyonu Hükümeti bir dizi yasayı referendumlara sunarak sermaye çevrelerinin önünü açıyor. Geçtiğimiz aylarda 10 AB ülkesinden işçilerin İsviçre'de çalışmasını elde eden ve asgari ücreti de devre dışı bırakan hükümet, şimdi de çalışma yasasını değiştirerek Pazar günleri de çalışma yasasını referanduma sunuyor.

Referanduma sunulan yeni yasaya göre yıllık gelirleri 20 milyon İsviçre Frangı'ndan (15 milyon dolar) fazla olan tren istasyonları ve hava alanlarındaki dükkanlar ile işyerleri Pazar günü de açık olabilecek. Yeni yasaya karşı kurulan eylem komitesi başkanı Peter Oberholzer konu ile ilgili yaptığı açıklamada "önce tren istasyonlarındaki dükkanların açılmasını sağladılar ve şimdi de tüm İsviçre'yi tren istasyonu yapmak istiyorlar" dedi. Referandumla yasanın onaylanması halinde çalışma koşullarının kötüleşeceğini de dile getiren işçi kurumları (sendikalar ve sivil toplum örgütleri) hala hazırda düşük ücret alan işçilerin Pazar günleri de çalışmaya zorlanarak ücretlerinin iyileştirilmeyeceğini, tam tersine işverenlere işçilerin ücretlerini artırmak yerine işçileri daha uzun zaman çalıştırma olanağı sağlayacağını vurguladılar.

Öte yandan sağcı 'Halk Partisi' belli bir süre İsviçre'de yaşayanlara vatandaşlık verme hakkının kaldırılması için 100 binden fazla imza topladı. İsviçre yasalarına göre 100 binden fazla imza ile herhangi bir konu

referanduma götürülebilir. Sağcı 'Halk Partisi' de 103 bin imza toplayarak vatandaşlık konusunda referandum yapılmasını ve referandumla mevcut yasanın değiştirilmesini hedefliyor. Bu yaklaşım sayesinde 'Halk Partisi' 2003 yılında Federal Mahkeme'nin vatandaşlık konusundaki kararının kaldırılmasını talep ediyor.

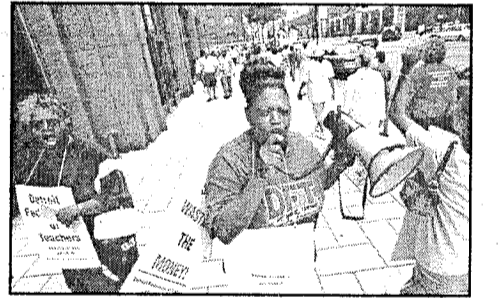
Lucerne yakınındaki Emmen kasabesindeki seçmenlerle İsviçre'nin orta alanlarda bulunan bazı kasabalardaki seçmenler milliyetine bakarak birçok kişinin vatandaşlık başvurularını reddetmişti. 'Halk Partisi' yeni referandumla kasabalara vatandaşlık konusunda son sözü söyleme hakkının verilmesini sağlamak istiyor. Böylece sağcıların güçlü olduğu bölgelerde ırkçılık daha da tırmandırılmış olacak.

Tüm Avrupa'da yabancılara en az vatandaşlık veren ülke olarak bilinen İsviçre'de yaşayanların yüzde 20'si yabancılardan oluşmaktadır. İsviçre tekelleri ve büyük tarım işletmeleri bu yabancılara sayesinde azami kârlarını daha da artırırken yabancı işçilere hiçbir siyasi hak tanımamaktadır.

ABD'de Grevler Artıyor

Son istatistik verilerine göre 2005 yılında ABD'de grevler geçmiş yıla oranla arttı. Özellikle araba ve havayolları endüstrileri yanında telekom işçilerindeki artış sermayenin saldırısının açık bir göstergesidir. Geçtiğimiz hafta New York üniversitesinde grev yapan asistanların işi bırakma eylemleri ve Cablevision Systems Cooperations şirketinin işçileri top yekûn işten atması emek ile sermaye arasındaki çatışmanın boyutunu gösteriyor. Geçtiğimiz yıla nazaran ABD'de işçi grevlerinin oranı yüzde 14 dolayında artarken bugüne kadar 231 işyerinde grev olduğu da sergileniyor. Konu ile ilgili açıklama yapan işçi temsilcileri bu eylemlerin artmasının nedenini işverenlerin dayatmaları ve işçilerden aynı ücretle daha fazla talepte bulunmaları olarak gösteriliyor. İşçi temsilcileri grevlerin bir çok yerde başarılı sonuçlar verdiğini de anlatarak Boeing firmasında greve giden 18 bin işçinin yaşam standartlarını iyileştirmek için kazanım elde ettiklerini bildirdiler.

Grevin bir başka nedeninin de işçilerin daha militan olmaya başladıklarının da göstergesi olduğu gelen haberler arasında. AFL-CIO temsilcisi yaptığı açıklamada bu yıl ve gelecek yıl grev eylemlerinin artacağı yönünde. Bir çok greve neden olan sorunların başında işçilerin sağlık haklarının kısıtlanması yer alıyor. Bilindiği gibi ABD'de Avrupa'da olduğu

gibi sosyal devletin olmayışı, sağlık hizmetlerinin özel sektör tarafından yürütülmesi işçilerin özel sağlık şirketlerine yatırım yapmalarını gerektiriyor. İşçiler bu sağlık sigortalarını elde etmek için yıllar önce sendikalarında örgütlenerek ve de mücadele vererek işverenden bu hakkı kazanmışlardı. Ancak son dönemde gerek Avrupa'da gerekse de ABD'de bu yönde işçilerin haklarının tekeller tarafından kısıtlama girişimi olduğu gözlemlenmektedir. Özellikle Sovyetler Birliğinin çökmesiyle beraber komünizme karşı savaş kazanmış kapitalistler 'köpeksiz köyde dolaşır değneksiz' misali işçilere karşı saldırılarını artırdılar.

Emek-sermaye çatışmasının ortadan kalktığını ilan edenler işçilerin yükselmekte olan bu hareketini hazır altı etmeye çalışıyorlar. Üretim sosyal olduğu, ürünlerin ise bireylerin elinde birikmesi olduğu süreci emek ile sermaye arasındaki çatışma devam etmek zorundadır. ABD'deki grev artışları bunun en pratik örneğidir.

Kavgamız

Yusuf Alkım

E-mail: ykavgamiz@yahoo.com

Mücadele!

Kuzey Kıbrıs'taki "sol" içerisinde yapılan bir tartışma vardır;

"Türkiye'den Kuzey Kıbrıs'a taşınan kişilerin oy verme hakları vs. ellerinden alınmadan, ülkede ne demokratik seçim yapılabilir ne de bu insanların üzerindeki baskıcı kontrol ortadan kaldırılabılır."

Bu tartışmayı daha ileri götürüp, "Türkiye'den gelen insanlar Kıbrıs emekçilerinin ekmeçlerini ellerinden aldı!" fikrini taşıyanların sayısı da az değildir.

İlk bakışta bu saptama doğrudur!

Yani, evet Kıbrıs'ın kuzeyine Türkiye'den taşınan emekçi kesimler bu ülkede baskıcı bir kontrol mekanizmasının altında yaşam sürdürüyorlar.

Ve evet, bu insanlar kendi özgür iradelerine sahip değildiler ve isteseler de, istemeseler de Kıbrıs halkının iradesinin elinden alınmasının aracılırlar.

Aynı şekilde bu insanların Kıbrıs'a gelmeleri sonucu Kıbrıs emekçilerinin işlerini kaybettikleri de doğru bir saptamadır!

Peki ama yapılan bu saptamalar sonucunda bizim varmamız gereken nokta neresidir?

Kıbrıs halkı, başta emekçi kesimler olmak üzere ayağa kalkıp bu kişilerin adaya girmesine engel olmak mı gerekiyor?

Hatta ve hatta bununla yetinmeyip bu kesimlerin seçme ve seçilme hakkına sahip olanlarının ellerinden bu haklarının alınması için mücadele mi verilmelidir?

Diyelim ki bu mücadeleyi verme kararı aldık,

Ve Kıbrıs emekçilerinin büyük bir bölümünü de yanımıza almayı başardık.

Sizce elde edebileceğimiz sonuçlar nelerdir?

Birkaçını sıralayalım:

1. Kıbrıs halkının baskısı sonucunda bu kişilerin adaya girişine artık izin verilmez.

2. Kıbrıs'taki Türkiye kökenli tüm kesimlerin, (bunu nasıl saptayabileceksek artık!) seçme ve seçilme hakları ellerinden alınır.

Peki sizce bu sonuçlar sorunun ortadan kalmasını sağlayabilir mi?

Yani bu emekçi kesimlerin adaya girişi durdurulursa, sermaye sınıfının ihtiyaç duyduğu ucuz iş gücü sizce nasıl tedarik edilecektir?

Sermaye sınıfının önünde iki seçenek vardır:

1. Güney'deki ya da tüm Avrupa ülkelerinde olduğu gibi Malezya, Pakistan, Sri-Lanka, Fas, Cezayir gibi ülkelere ucuz iş gücü sağlamak.

2. Ucuz iş gücünü Kıbrıs'ın kendi kaynaklarından, yani emekçilerinden sağlamak.

Sermaye sınıfı kendi işçi sınıfını ucuz iş gücü olarak kullanmayı son tercih olarak görür.

Çünkü bu seçenek sonucunda ülkede işçi sınıfı mücadelesinin yükselmesi ve burjuva düzeni tehdit etmesi kaçınılmazdır.

Bu nedenle sermaye sınıfı daha az tehlikeli olan seçeneği kullanır ve hiçbir sosyal ve örgütsel hak tanımadığı yabancı ucuz işçiyi ülkeye getirerek onları en ağır şekilde sömürür (tıpkı Güney'de Uzakdoğuların, Avrupa'da Uzakdoğu ve Afrikalıların ve Kuzey'de Türkiye kökenli emekçilerin sömürülmesi gibi).

Hatta çoğu zaman sermaye sınıfı bu en barbar sömürü yoluyla elde ettiği yüksek kazançtan bir miktarını kendi ülkesindeki emekçi kesimlere dağıtır!

Bunu kendi ülkesindeki emekçi kesimleri çok sevdiğinden değil, tam tersi nefret ettiğinden ve olmaya ki kötü yaşam koşulları onları sınıfsal temelde örgütlenmeye ve burjuva düzeni yıkıma teşvik eder!

Bu yöntem dünyanın bir çok ülkesinde uygulanır!

Ama bu yöntem dünyanın hiç bir ülkesinde ebediyen sürebilirliğe sahip değildir!

Çünkü burjuvazi ister kendi ülkesinin emekçileri olsun, ister yabancı emekçiler olsun, sömürdüğü kesimler günün sonunda örgütlenmeye ve burjuva düzeni tehdit etmeye başlar!

Hele hele ülkede bir ekonomik kriz patlarsa ki burjuva düzenin kriz yaşaması kadar doğal ve kaçınılmaz birşey yoktur!, işte o zaman burjuvazi kendi emekçilerini de memnun edemez duruma gelir!

Bu burjuva düzenin can çektiği, yok oluşla burun buruna geldiği bir dönemdir!

Ama burjuva düzenin yıkılışı kendiliğinden olabilecek bir şey değildir!

Ülkede işçi sınıfına önderlik edebilecek kadrolara ve tabii ki Marksist-Leninist bir siyasete sahip olan bir yapı yoksa, burjuvazi kriz dönemini sürünerek de olsa atlatmayı ve sistemi tekrardan yapılandırmayı başarabilir.

İşte bu noktada ortaya işçi sınıfının Marksist-Leninist Partisi'ne duyulan ihtiyacın önemi ortaya çıkar!

Yazının giriş kısmındaki soruna gelecek olursak; ister Kıbrıs'ta, ister dünyanın her hangi bir ülkesinde, yabancı ucuz işgücü sorununun çözümünün tek yolu, işçi sınıfının sınıfsal temelde örgütlenmesinden başka birşey değildir!

Bu örgütlenmenin işçi sınıfını yerli-yabancı diye ayırmadan olması ise tartışılmaz bir gerekliliktir!

İşçi sınıfı ister yerli ister yabancı olsun, karşısındaki düşman kendi sınıfdaşları değildir, düşman ortaktır ve tekdir.

Düşman sermaye sınıfının ta kendisidir!

Ve yine başa dönecek olursak,

Ülkedeki emek mücadelesinin başarıya ulaşabilmesinin yolu, Türkiyeli emekçilere karşı mücadele etmek değil, tam tersi onlarla birlikte sermaye sınıfına karşı mücadele etmektir!

Belki bu emekçi insanlar Kıbrıs'ta kalıcı değildir ve "kalıcı olmayan insanları nasıl kazanabiliriz" diye düşünülebilir!

Peki ama Kıbrıs emekçilerinin sermayeye karşı yürüttüğü mücadelede gerek Türkiye, gerekse tüm diğer bölge işçi sınıflarının aktif desteğine ihtiyaç duydukları bilinen bir gerçek değil midir?

O zaman bu kişileri kazanmak bizim için bir o kadar daha önem kazanmıyor mu?

Kıbrıs işçi sınıfının Marksist-Leninist Partisi olamaya çalışan KSP'nin Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Siyaseti'nin özü de bu değil midir zaten?!

Yani sevgili dostlar, Kıbrıs'ta tüm yabancı kesimler sınır dışı edilse bile bu Kıbrıs işçi sınıfına ne özgürlük, ne daha yüksek yaşam koşulları, ne de özgür irade, kendi kendini yönetme getirir!

Çünkü bunların olabilmemesinin tek yolu burjuva düzeni yerle bir etmektir!

Bunu yapabilmek içinse yapmamız gereken, ülkedeki yabancı emekçilere karşı mücadele vermek değil, onları kazanabilmek için var gücümüzle çalışmak ve hem kendi ülkemizi hem de bu emekçilerin ülkelerini burjuva barbarlığından kurtarmaktır!

Bu mücadele verilebilecek en zor mücadelelerdendir!

Bu mücadele gül bahçeleri içerisinde verilmeyecektir!

Ama çirkef bataklığından başka bir şey olmayan burjuva düzenden kurtulmanın tek yolu da bu çirkefi kurutmak ve yerine gül bahçesi dikmektir!

Bugün için bu mücadeleyi vermeye talip olan maalesef tek bir parti vardır: Kıbrıs Sosyalist Partisi (KSP)

Partimiz, KSP, bugünlerde 3. yılını kutluyor!

Elbet mücadelemiz çok daha eskilere Kıbrıs Komünist Partisi'nin Anti-Emperyalist köklerine dayanmaktadır!

Hem bugünkü partimiz Kıbrıs Sosyalist Partisi'nin 3. Yılı, hem de Kıbrıs'taki siyasi köklerimiz atan partimiz, Kıbrıs Komünist Partisi'nin 80. Yılı hepimize kutlu olsun!

Yaşasın Kıbrıs Sosyalist Partisi!

Yaşasın Kıbrıs Komünist Partisi!

Devrimci İşçi Sendikaları Federasyonu'nun (Dev-İş) 9'uncu Olağan Genel Kurulu, 23 Kasım Çarşamba günü Koop-Sen'de yapıldı.

Divan Başkanlığını Cumhuriyet Deliceirmak'ın yaptığı Dev-İş 9'uncu Olağan Genel Kurulu, önceki gün hayatlarını kaybeden iki siyasetçi eski Başbakan Yardımcısı, CTP eski Genel Başkanı, BKP Dış İlişkiler Sekreteri Özker Özgür, UBP Başkan Vekili Salih Miroğlu ile barış, demokrasi ve sendikal mücadelede yaşamlarını yitirenlerin anısına saygı duruşuyla başladı.

Açılış konuşmasını ise bu genel kurulda adaylığını koymayan CTP-BG Milletvekili eski Genel Başkan Ali Gulle yaptı.

Genel kurulun açılışına Başbakan Ferdi Sabit Soyer, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Sonay Adem, Güney Kıbrıs'tan PEO, SEK, PASYDY temsilcileri, Türkiye'den Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu (DİSK), Kamu Emekçileri Sendikaları Konfederasyonu (KESK) Genel Sekreterleri Musa Çam ile Abdurrahman Daşdemir, Bu Memleket Bizim Platformu, çok sayıda sendika

DEV-İŞ Genel Kurulu Yapıldı

temsilcisi katıldı.

Açılış konuşmasının ardından konuşmalar Başbakan Ferdi Sabit Soyer, BMBP adına Aslan Bıçaklı, PEO Genel Sekreteri Haralanbus Kiritis ve Türkiye'den katılan sendikacıların konuşmalarıyla devam etti.

Genel Kurul, Dev-İş Genel Başkanlığı'na Mehmet Seyis'i getirdi.

Genel Kurul ayrıca İsmail Özbarış, Hüseyin Mirsoy, Hasan Felek, Hüseyin Devaşan, Hüseyin Gamar, Turgay Aydın, Beyzade Karayalçın ile Hasan Taşlıova'dan oluşan yeni Yönetim Kurulu'nu da seçti.

Genel Kurul, başkan ve yönetim kurulu dışında Denetim ve Onur kurullarını da oluşturdu.

Denetim Kurulu'nda Ahmet Alagöz, Hasan Çuvaıcı, Gönül Bahçeci getirilirken, Onur Kurulu da Cumhuriyet Deliceirmak, Sevgül Uludağ ve Hayrullah Çolak'tan oluşturuldu.

Genel Kurul'da ayrıca Kıbrıs Sosyalist Partisi Merkez Komitesi'nin sunduğu mesaj Divan Başkanlığı tarafından okundu. KSP'nin mesajını aynen yayınlıyoruz.

Sayın Divan Başkanı, değerli Dev-İş üyeleri,

Kıbrıs Sosyalist Partisi olarak, sendikanızın 9. Olağan Genel Kurulu'nu en içten ve sıcak yoldaşlık duyguları ile selamlarız.

Emperyalist tekellerin işçi, emekçi ve üretici sınıflara karşı tüm dünyada küreselleşme adı altında, aşırı kâr hırsıyla sürdürmekte olduğu saldırıdan ülkemiz Kıbrıs da nasibini almaktadır. Özelleştirme, işten çıkarma, esnek çalışma şartları, sendikasılaştırma, düşük ücret, kazanılmış hakların kısıtlanması, terör ve şiddet bu saldırılarda kullanılan yöntemlerdir.

Emperyalist tahakküm altında bölünmüş olan ve halen savaş hali sürmekte olan ülkemizde, barışın sağlanması ve ortak vatanın birleştirilmesi halkımızın önünde duran bir sorundur. Bu sorunun ortadan kalkması, Rum Türk tüm Kıbrıs halkının Kıbrıs işçi sınıfının önderliğinde ülkemizde egemen olan emperyalist güçlere ve onların yerli işbirlikçilerine karşı verecekleri anti-emperyalist kurtuluş mücadelesinin zaferine bağlıdır. Böyle bir mücadelenin örgütlü

gücü olan anti-emperyalist cephenin oluşmasında Kıbrıs işçi sınıfının Dev-İş gibi devrimci ve ilerici örgütlerine ve sendikalarına büyük görevler düşmektedir. Ülkemizde emeğin sömürüden kurtuluşunun, barışın, özgürlüğün, demokrasinin ve sosyalizmin kurulmasının başka yolu yoktur.

Genel Kurulunuzun, ülkemizin ve halkımızın sömürüden ve emperyalist tahakkümden kurtuluş mücadelesinde, ileri bir adım olması ümidiyle, çalışmalarınızda başarılar dileriz.

**Kıbrıs Sosyalist Partisi
Merkez Komitesi (a)
Genel Sekreter**

Kıbrıs Sosyalist Partisi 3. Kuruluş Yıldönümü nedeniyle Merkez Komitesi adına Parti Genel Sekreteri Kazım Öngen'in yaptığı açıklama:

KIBRIS SOSYALİST PARTİSİ 3 YAŞINDA!

Kıbrıs Sosyalist Partisi 22 Kasım 2002 tarihinde resmen kurulduğunda siyasi yelpazede yer arayan veya yer almayı hedefleyen herhangi bir sol parti olarak kurulmadı. KSP bilimsel sosyalizmi kendine rehber edinen, Kıbrıs işçi sınıfının sınıf partisi olarak, işçi sınıfı ile birlikte tüm emekçi sınıfların öncü partisi olmayı amaçlayan bir parti olarak kuruldu. KSP'nin siyasi hedefi sosyalizmdir. Ancak sosyalizm yolunda ilerlerken ülkemizde çözülmesi gereken sorunlarla karşı karşıyayız. Ülkemiz emperyalist işgal ve tahakküm altındadır ve halkımızla birlikte bölünmüştür. Sosyalizm mücadelesi ve sosyalizmin kurulması birleşik işçi sınıfının ortak mücadelesini öngörmektedir. Bu bakımdan ülkemizi birleştirmek için gereken şart olan emperyalistlerin ve onların yerli işbirlikçilerinin yenilip ülkeden atılması sorunu Kıbrıs işçi sınıfının önünde durmaktadır.

KSP sosyalizm mücadelesinde ilk aşama olarak önüne anti-emperyalist mücadeleyi koymuştur. Bu mücadele, halkımızdan bugün için kat kat güçlü olan emperyalist işgal güçlerine karşı, en geniş halk kitlelerinin seferberliğini ve halk kitlelerinin işçi sınıfımızın önderliğinde anti-emperyalist birleşik cephe örgütlenmesini öngörmektedir.

KSP kurulur kurulmaz kendini Annan planı süreci içerisinde bulmuştur. Kuzey Kıbrıs'taki tüm sol partiler bu planı desteklediler. Bu süreç içerisinde KSP bu planın emperyalist bir plan olması, ülkeyi

bizzat bölen emperyalist güçler tarafından hazırlanması ve temelde emperyalist güçlerle onların yerli işbirlikçileri arasında bir uzlaşmayı araması nedenlerinden dolayı uygulanamayacağını, uygulanırsa bile ülkeyi birleştiremeyeceğini söyledi. Buna rağmen, KSP sol partilerle ittifak içerisinde bu planı destekledi. Sol partilerin ve barışa susamış, sahte umutlarla kandırılmış halkımızın bu süreci yaşaması gerekmektedir. Emperyalist güçlerden ve yerli burjuvaziden çözüm ve barışın beklenemeyeceğinin, gerçekleri ile yaşanması ve görülmesi gerekiyor.

Bugün gelinen aşamada gerek kuzeyde gerekse güneyde sol partiler olarak CTP ve AKEL hükümettedirler. Ancak bu partiler bir araya gelip, uzun yıllardan beridir savundukları BM çerçevesinde bir çözüm konuşamadıkları ve gereğini yapamadıkları gibi, tam tersine her iki taraftaki egemen sınıfların ve güçlerin çıkarları temelinde güttükleri milliyetçi, ayrılıkçı ve şoven politikalarla halkı birbirinden her zamankinden daha çok uzaklaştırmaktadırlar. Bu siyasal ortama hiç kuşkusuz Annan Planı ve referandum süreci de katkı koymuştur. Planlanmış olarak elde edilen referandum sonucu, gelinen bu aşamada da açıkça

görülebileceği gibi, Ankara'nın Kıbrıs'ta aklanmasına, uluslararası alanda önünün açılmasına ve dolayısıyla de Anglo-Amerikan emperyalizminin bölgedeki çıkarlarının güvence altına alınmasına hizmet etmektedir.

Kıbrıs halkının süratle bir çözüm ve barışa ihtiyacı vardır. BM çerçevesinde bir çözümün adamızı bölünmeye götüreceği ortadadır. Ortak vatanın yeniden birleşmesi ve Kıbrıs halkının yeniden bütünleşmesi için tüm Kıbrıs emekçi halkının dil, din, milliyet farkı gözetmeksizin, emperyalist işgale karşı ortak mücadelesi gerekmektedir. AKEL ve CTP

dışında kalan çözüm yanlısı sol kesim de böyle bir mücadele için gereken farklı politikayı yaratmaya m u k t e d i r

olmadıklarını göstermektedirler. Tam tersine onlar da BM çerçevesinde bir çözüm peşinde koşmakla Kıbrıs halkının bugün içine düşürüldüğü çıkmazın sorumlusu durumundadırlar.

KSP çıkmazdan çıkış ve çözüm ve barışın yolunu göstermektedir. Çözüm ve barış için Kıbrıs işçi sınıfının öncülüğünde anti-emperyalist cephe hükümetinin kurulmasını ve adamızda hak iddia eden emperyalist güçler ve onların yerli işbirlikçilerinin ülkemizden kovulmasını önermektedir. Emperyalist planlarla değil,

emperyalist sistemden koparak bir barışa ulaşabileceğimizi söylemektedir. Ülkemize, emperyalist tahakkümün, emeğin sömürsünün sona erdiği ve barışın, demokrasinin, özgürlüğün egemen olduğu düzenin gelmesi için başka bir yolun olmadığını söylemektedir.

KSP bugüne kadar bu önerilerinin gerçekleşmesi yolunda bir siyaset izlemiştir. Diğer parti ve örgütlerle ilişkilerinde ve ittifak çalışmalarında da anti-emperyalist birleşik cephe stratejisini gözönünde bulundurmıştır. Bundan sonraki çabamız da işçi sınıfımız içerisinde kökleşmek, işçi sınıfı hareketi ile birleşmek ve Kıbrıs işçi sınıfını birleşik Kıbrıs'ta iktidara taşımaktır.

Partimiz, Kıbrıs Sosyalist Partisi'nin 3. Kuruluş Yılı Kutlu Olsun!

Partimiz, Kıbrıs İşçi Sınıfının Öncü Partisi Olmak İçin Çalışmaya Devam Edecektir!

Partimiz, Kıbrıs İşçi Sınıfını İktidara Taşımak İçin Mücadeleye Devam Edecektir!

Partimiz, Ülkemizi Yeniden Birleştirmek ve Ülkemiz Kıbrıs'tan Tüm Emperyalist Güçleri Defetmek İçin Mücadeleye Devam Edecektir!

Yaşasın Partimiz ve İşçi Sınıfımızın Onurlu Mücadelesi!

**Kıbrıs Sosyalist Partisi
Merkez Komitesi (a)
Genel Sekreter
Kazım Öngen
22 Kasım 2005**

Okudunuz mu?
Kıvılcım Yayınları
No: 2
Internet'in Ağında
Fiyatı: 4 YTL.

Okudunuz mu?
Kıvılcım Yayınları
No: 4
Kıbrıs Sorunu
Fiyatı: 5 YTL.

Kıbrıs'ta Sosyalist Gerçek Gazetesi Abonelik Formu

İsim-Soyisim:
Adres:

Yaş:
Öğrenim Durumu:
Meslek:
Telefon Numarası:

İstenilen
Abonelik Süresi

- 13 Sayı (9,000,000 TL./ 9 YTL.)
 26 Sayı (17,000,000 TL./17 YTL.)
 52 Sayı (30,000,000 TL./30 YTL.)

Tarih:
Abonentin İmzası:

Bilgi İçin Abone Sorumlusu Yusuf Alkam Tel No: 0533 863 66 60

Kıbrıs'ta **Haftalık Siyasi Gazete**
SOSYALİST GERÇEK
Web: <http://www.KibristaSosyalistGercek.net> E-mail: info@KibristaSosyalistGercek.net

Sahibi: Kıvılcım LTD.
Adres: Şht. İbrahim Yusuf Sok.
ATÖ Apt. No:5 K.Çiftlik/Lefkoşa
Tel: 0392 22 70 680
Fax: 0392 22 70 681

Basıldığı Yer: Toplumcu LTD.
Adres: Cengizhan Sok. No:7
K.Çiftlik/Lefkoşa
Tel: 0392 22 74 872

**ANTI-EMPERYALİST BİRLEŞİK KIBRIS
MÜCADELESİNE SEN DE KATIL,
KIBRIS SOSYALİST PARTİSİ
SAFLARINDA YERİNİ AL!**

SOSYALİST GENÇLİK

25 Kasım Cuma 2005, Yıl:2 Sayı:55

KSP GB Haftalık Yayın Organı

GENÇLİK GELECEK

Kıvılcım

3. YILIMIZA GİRERKEN

Sosyalist Gençlik'in 28 Ekim Cuma tarihli sayısında, yine bu köşede "Partimizde Kenetlenelim" başlıklı bir yazı yayımlandı.

Yazıda özetle, geçmiş dönemdeki siyasi atmosfer, burjuva solun yanlış stratejileri, bunun halkımız ve partilerimiz üzerindeki etkileri üzerinde durulmuş, toplumsal geri çekilişin partimiz üzerindeki etkilerine de değinilmiş ve partili yoldaşlara düşen bazı görevler sıralanmıştı.

22 Kasım, Partimizin kuruluş yıldönümüdür.

Partimiz, 3. yılına girmiştir.

3 yıllık parti mücadelesinin doğrularını, yanlışlarını ortaya koymak gerekiyor.

Bu bağlamda, 28 Ekim tarihli yazımız, bu yazımızı destekleyici ve besleyici bir yazı olacaktır, bu bakımdan okurlarımızın bu yazıya tekrar göz atmalarında yarar vardır.

3 yıllık dönem, son ayları saymazsak, toplumsal mücadelenin ateşlendiği, yükseldiği bir dönemi içermiştir.

Kitle hareketinin yükseldiği bir dönemde kurulan partimiz, kitle hareketine karşı kayıtsız kalamazdı, ve kalmadı da.

Annan Planı diye de adlandırılan dönemde partimiz, kitlelerin kendi mücadeleleri üzerinden gerçekleri görmesini, anti-emperyalist stratejisinin propagandasını kitle

hareketinden uzakta, parti binasından gazel okuyarak değil, kitlelerin içinde yer alarak yapmak, sekterizme düşmemek, ancak ilkelerinden de ödün vermemek prensibiyle hareket etti.

Seçimler, referandum, ve son cumhurbaşkanlığı seçimlerinden partimiz, alınının akıyla çıktı.

Son süreçte, o dönemde yaptığı hatalar üzerine özeleştirisini de veren partimiz, büyük bir siyasi olgunluğa ve öngörüye sahip olduğunu bir kez daha kanıtladı.

Partilerin kuruluş yıldönümlerinde, partiyi göklere çıkartmak, ona metafizik güçler addetmek, onun bir hareketiyle dünyaları devirecek bir güçmüş gibi görmek ve göstermek hastalığına tutulmamak gerekmektedir.

Marksist bir parti, herşeyden önce, doğru taraflarını olduğu kadar, yanlışlarını ve eksiklerini de görmeli, kitlesine göstermelidir.

Başka türlü hareketin gelişmesi imkansızdır.

Partimiz, son dönemde bir dağınkılık yaşamaktadır.

Bu dağınkılığın nedenlerinden en büyüğü de, ülke koşullarının mücadele alanında gerilemesi, olumsuzlaşmasıdır.

Parti örgütüne metafizik ya da

daha doğrusu doğaüstü güçler atfetmemek gerektiğine yukarıda değinmiştik.

Toplum, işçi sınıfı gerilerken, partinin sihirli değneği ile olaylara doğrudan müdahale edebilecek durumda olması düşünülemez.

Parti, stratejisini ve taktiklerini saptarken, mevcut sosyo-ekonomik koşullardan, sınıfın durumundan, üretici güçlerin ilerliği ya da geriliğinden hareket etmezse, yenilgiye uğraması ya da kendi dar grubu içine hapsolüp kalması kaçınılmazdır.

Bu bakımdan partimizde yaşanan bu dağınkılık doğal, ancak kabul edilmemesi gereken bir doğallık olarak karşımızda durmaktadır.

Bu doğal durumu kabul edip, sineye çekmek, kendiliğindenci bir yaklaşım olacaktır ki bu da, hareketimizin en azından kadroları, üye ve sempatanları üzerindeki belirleyici etkisinin sıfırlanması anlamına gelir.

Bu bakımdan, bu süreç, partimizin üçüncü yılı, parti içi dağınkılığı ve yorgunluğu üzerinden atması gereken, kitlelere doğru mücadele ve propaganda yöntemleriyle ulaşma ve onları partiye kazanma süreci olmaktadır.

Bir önceki sayımızda çıkan ve

devamı bu sayıda verilen J. Stalin'in "Parti Krizi ve Görevlerimiz" adlı yazının önemi de burada ortaya çıkmaktadır.

Bunun için hepimize görev düşmektedir.

Öncelikle, eğer partimizin strateji ve taktiklerinin doğru olduğuna kanaat getiriyorsak, bunun başarıya ulaşması için ideolojik ve örgütsel birliğimizi sağlamlaştırmak ve görevler almak, partiyi eleştirmek, "iş yapmak", partimizi geniş kitlelere taşımak durumundayız.

Her yoldaşımız, kendi alanında partimizi örgütlemek durumundadır.

Sendikalardaki yoldaşlarımız sendikalarında,

Fabrikalardaki yoldaşlarımız işyerlerinde,

Okullardaki yoldaşlarımız okullarında,

Mahalle mahalle, semt semt partimizin propagandasını yapmak, kitlelerle bağımızı güçlendirmek durumundadır.

Siyasi etkinliğimiz ve üstünlüğümüz, kitleler tarafından kabul görmedikçe ancak akademik düzeyde kalacaktır.

Üçüncü yılımız, atılım yılı olmak, parti içi birliğin, dayanışmanın, özveri ve mücadele şevkinin yükseldiği bir yıl olmak durumundadır.

Soru

CTP eskiden "çözumsuzlük Denктаşların işine geliyor" derdi. Peki şimdi çözumsuzlük kimin işine geliyor?

Polemik

KTOEÖS'nin grev yaptığı okullardaki öğrenciler anayasadan alıntı yaparak "eğitim hakkı engellenemez" diyor. İyi güzel ama, eğitim emekçilerinin haklarını gaspetmek anayasanın neresinde var? Hocalarımızın yaptığı haklı eyleme sahip çıkmalıyız!

Üniversite Günlüğü

Türkiye'deki üniversitelerde yemeklere 50 bin lira zam yapıldığında yer yerinden oynarken, burada karnını doyurmak çok tuzluya patlıyor ama yine de bir ses çıkmıyor. Neden acaba? Özel üniversitelerin varlığından dolayı mı?

SİNİR KÜPÜ

Ali Osman abim, Afrika'daki köşesinde CTP'nin "saraya saraya" sloganını Türkiye'deki işportacıların "gel vatandaş gel" lafına benzetmiş.

İyi bir benzetme.

Hoşuma gitti gitmesine de, Ali Osman abim de KC pazarlamıyor mu işporta tezgahında?

"Gel vatandaş geel, KC'ye geeel, bol garantörlü, üslü, batan geminin KC'si bunlar" diye bağırıyor mu?

CTP'ye ne kızılıyorsun a benim canım abim? KKTC de, KC de "kusursuz" işporta malı!

Denктаş'a göre KKTC'yi ortadan kaldıracak anlaşmalara evet demek şerefsizlikmiş!

Adadaki ilericileri, demokratları,

komünistleri ortadan kaldırmak nedir?

Emperyalist TC'nin borazanlığını yapmak, emperyalizme yarar iş yapmak nedir?

İnsanlığın kurtuluşu olan komünizmin amansız düşmanı olmak nedir?

Şerefiyle yaşayan, şerefiyle ekmeğini kazananların haklarına saldırılarda bulunmak, kapitalizmin devamını sağlamak nedir?

Şeref de, şerefsizlik de birbirine karıştı bu dünyada...

Şeref meselesi ne kadar da göreceli değil mi?!

Yanık sesli türkücü İbo Tatlıses, Irak'ta konsere gitmiş.

Gideceğine kimsecikler inanmamış.

İbocuk da yanına iki eleman alıp, "vallahı geliyorum konsere" diyerek bant kayıtlarını yollamış ki inansın insanlar diye...

Bence Iraklılar inanmamakta haklı.

ABD demokrasi getireceğim diye girdi, kan gölü oldu her taraf!

Her söylenene inanmamak gerektiğini öğrendiler!

Şüphelenmeye devam ediniz Iraklılar!..

İki Yıl Önceki Gibi Birlikte Mücadele!

Kıbrıs Sosyalist Partisi Gençlik Birimi adına yazılı açıklamada bulunan KSP Gençlik Sekreteri Kamil İncirlili, KTOEÖS'nin bir aydır sürdürdüğü ve 21 Kasım gecesi askıya aldığı greve destek bildirdi ve grev uygulanan okullardaki öğrencilere "LİSELİ ARKADAŞLAR! ÖĞRETMENLERİMİZİN HAKLI MÜCADELESİNE DESTEK VERELİM!" çağrısında bulunmuştu.

KSP Gençlik Birimi bildirisinde KTOEÖS'ün yaptığı grevde haklı olduğunu, hükümetin ise sendikanın grevini kırmak için her türlü yola başvurduğunu belirterek, gerek burjuva basın-yayın kuruluşlarının sendika aleyhinde kullanılmasını, gerek sendikalar arasında çatışma yaratmasını, gerekse de grev uygulanan okullardaki öğrenci ve velilerin sendikaya karşı fiili faaliyete geçirilmesini eleştirmişti.

Bildirinin devamında öğrencilere seslenen İncirlili, emekçilerin sermayeye ve onun iktidar organlarına karşı biricik silahının grev olduğunu, bugün öğrenci olan gençlerin de ileride birer kafa ve kol emekçisi olacağını ve onların da ileride hakları ellerinden alınmaya çalışıldığında tek silahlarının grev olacağı vurgulanarak, öğrencilere grev hakkına sahip çıkarak öğretmenlerin haklı mücadelesine destek vermelerini ve tıpkı iki yıl öncesine kadar olduğu gibi öğretmenlerle aynı saflarda birlikte mücadele etmeleri gerekliliğini

vurgulanmıştı.

Bildiride ayrıca öğretmenlerin, öğrencilerin tüm kayıplarının giderilmesi için hazır olduklarını belirtmiş olmalarına dikkat çekilerek, öğrencilere ellerinden alınan eğitim hakkının alınmasının sorumlusunun hükümet olduğu vurgulanmış, öğretmenlerin eğitim hayatında öğrencilere en fazla destek olan kesim olduğuna dikkat çekilmişti.

KSP Gençlik Birimi'nin Basın Bildirisini altta yayınlıyoruz:

**LİSELİ ARKADAŞLAR!
ÖĞRETMENLERİMİZİN HAKLI
MÜCADELESİNE DESTEK VERELİM!**

Geçen yıl CTP-DP hükümeti ile sendikalar arasında imzalanan mali protokolün gereğinin yapılmaması, protokolün hayata geçmemesi, bu yüzden de eğitim emekçilerinin yaşam koşullarının daha ileriye taşınmaması nedeniyle, KTOEÖS'ün başlattığı haklı grev devam etmektedir.

Hükümet, devam eden haklı KTOEÖS grevinden oldukça rahatsızdır. Bu grevin kırılması için elinden geleni yaparak, devreye koyabileceği bütün araçları hayata geçirmiş, eğitim emekçilerinin hak arama taleplerine karşı her alanda saldırıya geçmiştir.

Eğitim emekçilerinin haklı grevi, KTOEÖS'ün bu haklı mücadelesi, hükümetin tüm burjuva basın-yayın

kuruluşlarını emekçilerin aleyhinde kullanmasıyla, sendikalar birbirine düşürülmeye çalışılmaktadır; sivil toplum örgütlerinin, çeşitli derneklerin greve karşı tavır takınmasının sağlanmasıyla ve bunun gibi hükümetin kullanabileceği bir dizi yöntemle grev kırılmaya çalışılmaktadır. Hükümetin uyguladığı yöntemlerden birisi de, özellikle grevin devam ettiği okullardaki öğrencilerin ve velilerinin sendikaya karşı fiili faaliyete geçmesini sağlamaktır.

Liselî Arkadaşlar!

Öğretmenlerimizin başlattıkları grev, haklı bir mücadelenin örneğidir!

Emekçilerin sermayeye ve onun iktidar organlarına karşı biricik silahı, grev silahıdır!

Bizler de bir gün birer emekçi olacağız!

Bizler de ileride birer kafa ve kol emekçisi olacağız!

Bizlerin de bir gün kafa ve kol emekçileri olarak biricik silahımız, grev de ileride haklarımız sermaye iktidan tarafından elimizden alınmaya çalışılacaktır!

Grev silahına sahip çıkalım! Öğretmenlerimizin grevine destek verelim!

Bizlerin elinden alınan eğitim

hakkımızı geri almak için, bizleri zor duruma düşüren bu durumdan başarıyla çıkabilmek, geleceğimizi olumlu yönde yönlendirebilmek için, öğretmenlerimizin bu haklı mücadelesinde, onlarla beraber, onların haklarının kazanılması mücadelesine omuz verelim!

Öğretmenlerin, bizlerin eğitim kayıplarını gidermek için her türlü özverili çalışmaya hazır oldukları açıklamasını dikkate alarak, onların bizlerin karşınızda değil, bizlerin eğitim hayatımızdaki en büyük destekçimiz olduklarını her zaman akıllarımızda tutalım!

Unutmayalım ki bizlerin eğitim haklarımızı elimizden alanlar, öğretmenlerimizin haklarını ellerinden alıp grev yapmalarına neden olanlardır!

Öğretmenlerimizin grevine destek verelim, taraf olalım, saf tutalım!

Tıpkı bundan 2 yıl öncesine kadar meydanlarda öğretmenlerimizle aynı saflarda ülkemizi birleştirmek için saf tuttuğumuz gibi!

Bizleri haklı olanın yanından almalarına, kendilerine alet ederek öğretmenlerimizin ve bizzat bizlerin haklarına saldırıyı perçinlemelerine izin vermeyelim!

Kıbrıs Sosyalist Partisi
Gençlik Birimi (a)
Kamil İncirlili
18 Kasım 2005

Künye: Sosyalist Gençlik, Kıbrıs Sosyalist Partisi Gençlik Birimi yayın organıdır. Ücretsiz olarak, Kıbrıs'ta Sosyalist Gerçek gazetesi eki olarak ve elden dağıtılır.